

The REVELATION of Jesus Christ to His Apostle John

Joe McKinney

REVELATION An Unorthodox Interpretation

Randolph Dunn

**“The kingdom of the world has become the
kingdom of our Lord and of his Messiah and he will
reign for ever and ever.”**

Wydawnictwo BibleWay

Oświadczenie Prezydenta

BibleWay Publishing jest służbą biblijną non-profit. Skupia się głównie na stronach internetowych i książkach cyfrowych Międzynarodowego Instytutu Wiedzy Biblijnej. Celem IBKI jest udostępnianie lekcji biblijnych każdemu, kto chce dowiedzieć się więcej o Bogu i Jego woli. Studenci NIE są zobowiązani do uczęszczania do Instytutu, aby zdobyć certyfikat lub dyplom. Lekcje te można studiować online lub w klasach, za pomocą aplikacji Zoom, pobierać na urządzenia cyfrowe, przysyłać pocztą elektroniczną, drukować lub wykorzystywać pojedyncze osoby, grupy lub kościoły w swojej służbie ewangelizacyjnej. IBKI nie jest instytucją akredytowaną.

Zalecamy przestudiowanie Biblii, aby sprawdzić prawdziwość informacji zawartych w tych lekcjach lub z jakiegokolwiek innego źródła. „Komentarze” prezentowane na lekcjach Międzynarodowego Instytutu Wiedzy Biblijnej (IBKI) są opiniami autorów lub kompilatorów. Opinie często pojawiają się w lekcjach audio, wideo i drukowanych, a także w komentarzach biblijnych; oraz w nauczaniu kaznodziejów, duchownych, pastorów, księży i rabinów.

Zawsze powinieneś weryfikować wszystkie komentarze, opinie i nauki zawarte w nich, ponieważ Twoim obowiązkiem jest szukać, poznawać i wykonywać wolę Boga.

Aby sprawdzić prawdziwość jakiegokolwiek nauki, czytaj różne tłumaczenia Biblii oraz zagłądaj do słowników i leksykonów biblijnych, aby poznać znaczenie nieznanych słów i zwrotów. Bądź ostrożny przy definicjach słownikowych, ponieważ słowniki podają znaczenie słów i wyrażeń z języka oryginalnego do bieżącego użycia.

Znaczenie słów i wyrażeń zmienia się z biegiem czasu. Ponadto wiele greckich słów można przetłumaczyć na jedno słowo, co może zniekształcić pierwotne znaczenie.

Pozwól, aby Bóg prowadził cię w studiowaniu Jego świętego Słowa, Biblii.

IBKI udziela zgody na pobieranie i powielanie w całości swoich lekcji w celach niekomercyjnych. Możesz udostępniać, ale nie sprzedawać, zmieniać ani pobierać opłat za książki lub lekcje.

Randolph Dunn, prezydent

Skontaktuj się z nami: info.IBKI.english@gmail.com

Strona internetowa: thebiblewayonline.com/IBKI-English.html

Objawienie Jezusa Chrystusa Jego Apostołowi Janowi

Joe McKinney'a

Treścią tej książki jest wizja, którą apostoł Jan otrzymał od Pana na wyspie Patmos około 2000 lat temu. Przez lata Księga Objawienia była przedmiotem niezliczonych debat i źródłem wszelkiego rodzaju szalonych spekulacji. Wiele osób boi się czytać tę książkę. Inni to pożerają i pożera ich ciekawość. Jeśli przeczytasz 1000 komentarzy do Apokalipsy, przeczytasz tysiąc interpretacji. Jeśli cię to nie zniechęca, pamiętaj, że księga nie została napisana, aby ukryć prawdę, ale aby ją ujawnić i aby ludzie, dla których została napisana 2000 lat temu, mogli ją przeczytać, zrozumieć i przestrzegać. Tytuł książki i jej pierwsze słowo (gr. „apokalupsis”) oznacza „objawienie”. Dobrze jest wiedzieć, że ta książka ma ogromne praktyczne zastosowanie dla chrześcijan w każdym wieku. Warto przeczytać i spróbować zrozumieć jej przesłanie.

Niekonwencjonalna interpretacja

Randolpha Dunna

Interpretacja Objawienia Bożego dane Janowi ogranicza się do wiedzy i zdolności intelektualnych tłumacza. Wyrażane opinie mogą, ale nie muszą, być poprawne, łącznie z komentarzami badaczy Biblii. Dlatego zachęcamy Cię do dokładnego przestudiowania Pisma Świętego, zanim zaakceptujesz tę interpretację lub inne komentarze, zanim wyciągniesz własne wnioski.

Objawienie, podobnie jak listy, jest skierowane do specyficznego odbiorcy, „siedmiu kościołów w Azji” (1:4). Była to bezpośrednia publiczność, która była świadoma swojej sytuacji przedstawionej w przesłaniu. Jednak wszyscy dzisiejsi chrześcijanie (odlegli słuchacze) mogą wiele zyskać, studiując listy i Objawienie.

Kilka pierwszych rozdziałów tej krótkiej lekcji dotyczy „publiczności bezpośredniej”, natomiast dalsze rozdziały dotyczą „publiczności odległej”.

Ważne klucze do zrozumienia Objawienia

1. Zrozumcie, że ta wizja została dana, spisana i rozpowszechniona wśród niektórych chrześcijan zamieszkujących określone miejsce w określonym momencie historii. Bez względu na to, jaką interpretację przyjmujemy, powinniśmy wziąć pod uwagę następujący fakt: ucisk, o którym wspomina księga, już miał miejsce (1:9), przynajmniej częściowo. Kościoły w Azji (pierwotni czytelnicy) zostaną pobłogosławieni, czytając tę księgę (1:3). W jaki sposób, jak niektórzy spekulują, proroctwa dotyczące ZSRR, katolickich papieży lub jakichkolwiek wydarzeń w naszym obecnym stuleciu mogłyby pomóc tym braciom w I wieku? Wręcz przeciwnie, ta wizja była dla nich i mogli ją zastosować w swoim życiu. Objawienie zostało napisane tak, aby było zrozumiałe dla chrześcijan, do których było adresowane. Dlatego, aby zrozumieć Objawienie, musimy mieć pewne zrozumienie tła czasów i warunków życia chrześcijan, do których Apokalipsa była skierowana.

2. Zrozum, że Księga Objawienia opisuje wydarzenia prorocze, które mają nastąpić „wkrótce”. Zostało to wielokrotnie potwierdzone w samej książce. Prawie 2000 lat temu (I w. n.e.) mówi się, że wkrótce nastąpią

przepowiedziane wydarzenia (1:1; 22:6). Czas był już bliski, gdy Jan pisał tę księgę około 2000 lat temu (1:3; 22:10). Zobacz pytanie „nie pieczętujcie księgi” (Daniel 8:26; 12:4, 9 i Objawienie 22:10). Zapieczętowanie prorocstwa Daniela oznaczało, że objawione mu przepowiedziane wydarzenia nie miały zostać ujawnione ludziom, ponieważ dotyczyły odległej przyszłości. Ta „odległa przyszłość” trwała około 400 lat. Sam Jezus na początku swojej posługi głosił: „Nawracajcie się, bo przybliżyło się królestwo niebieskie” (Mt 4,17). Niedługo potem powiedział: „Zaprawdę powiadam wam, że są tu niektórzy, którzy nie zaznają śmierci aż ujrzą królestwo Boże obecne z mocą” (Marka 9:1). To ilustruje, co miał na myśli Jezus, mówiąc, że coś jest „blisko”.

Przydatność Apokalipsy dla nas dzisiaj nie polega na objawionych wydarzeniach (wydarzenia te miały nastąpić w pobliżu czasów, w których zostały napisane), ale na zasadach zachęty i wiecznego zwycięstwa chrześcijan znajdujących się w trudnościach. Te zasady i słowa zachęty dla wiernych chrześcijan zawsze odnoszą się do nas, ale wydarzeń przepowiedzianych w Księdze Objawienia nie należy dosłownie odnosić do naszych czasów. Rozumie się, że wydarzenia z prorocstwa Objawienia już się wydarzyły.

Można by pomyśleć, że harmonogram Boży nie jest harmonogramem człowieka lub że „jeden dzień z Panem jest dla nas jak tysiąc lat”. To prawda (2 Piotra 3:8), ale kiedy Bóg określa ludziom okres czasu w ludzkim języku, spodziewalibyśmy się, że użyje słów zrozumiałych dla ludzi. Jest to szczególnie prawdziwe, gdy przesłanie jest pisane do określonych osób w określonym momencie historii, przekazywane im i nakazuje się przestrzegać tego, co jest napisane. Biorąc to wszystko pod uwagę, gdyby Jezus powiedział im, że to wszystko wkrótce się wydarzy, ponieważ nadszedł czas, uznalibyśmy 2000-letnie opóźnienie za porażkę.

3. Zrozum język symboliczny. Księga ta jest zapisem wizji, jaką miał apostoł Jan na wyspie Patmos pod koniec pierwszego wieku naszej ery. Wizja ta miała formę symboli i cyfr. Widział smoki, zwierzęta, Jezusa z mieczem wychodzącym z ust i oczami pełnymi ognia, zgasłą trzecią część słońca i życie nadal trwające na ziemi. Nie można ich rozumieć dosłownie, ale reprezentują ludzi, miejsca, rzeczy, wydarzenia, zasady i prawdy. Aby zrozumieć język figuratywny, musimy zinterpretować znaczenie symboli. Czasami interpretacja jest podana w samej książce. W takich przypadkach jest to ostateczne. Czasami symbole są podobne do innych występujących w Biblii, a ich znaczenie jest łatwe do zrozumienia. W takich przypadkach możemy mieć pewność co do interpretacji. Czasami musimy interpretować symbole w oparciu o nasze ogólne zrozumienie przesłania biblijnego, historię czasu, w którym zostało ono napisane, a nawet po prostu stary zdrowy rozsądek. W takich przypadkach każdy ma prawo do swojej opinii. Nie oznacza to, że nie możemy zrozumieć języka symbolicznego; tyle tylko, że nie powinniśmy być tak dogmatyczni, gdy chodzi o nasze własne ludzkie rozumowanie.

A. Kilka przykładów interpretacji można znaleźć w samej książce:

1. Podobny do syna człowieczego (1:13, 17-18)
2. Siedem stojaków na lampy (1:13, 20)
3. Siedem gwiazd (1:13, 20)
4. Dwaj świadkowie (11:3, 4)
5. Smok (12:9)
6. 144 000 (14:4)
7. Bestia morska (17:8)
8. Dziesięć rogów (17:12)

9. Nierządnicą (17:18)
10. Siedem głów (17:9)

B. Przykłady sytuacji, gdy interpretacja znajduje się w innych częściach Biblii:

1. Pieczęć Boga (Objawienie 7:1-4 i Ezechiela 9:1-9)
2. Syn człowieczy (Objawienie 1:1-20 i Daniel 7:9 i nast.; 10:5, 6; Ezechiela 1:7, 26 i nast.; 3:2)
3. Tron w niebie (Objawienie 4; Izajasz 6:1 i Zachariasz 5:1-3)
4. Księga życia (Wyjścia 32:33; Psalm 69:28; Malachiasza 3:16; Izajasza 22:22)
5. Zmierzyć świątynię (Ezechiela 40:3; Zachariasza 2:1 i nast.)
6. Zjedz księgę (Objawienie 10:5-11 i Ezechiel 2:8-3:14)
7. Uczta ptaków (Ezechiela 39:16-20)
8. Gog i Magog (Ezechiela 38; 39)
9. Nowe niebo i nowa ziemia (Izajasz 65:17 i nast.; 66:22 i nast.)

4. Kluczem jest zrozumienie kontekstu historycznego, w którym księga została napisana; czyli to, co się działo w świecie za dni ludu, któremu dano księgę. W tym przypadku Imperium Rzymskie zdominowało świat. Pod koniec pierwszego wieku naszej ery zapoczątkowali wymuszoną religię kultu cesarza. Domicjan, ósmy cesarz, przyjął tytuł „Pana i Boga Wszechświata”. Ktokolwiek odmówił uznania tego, cierpiał z powodu swojej odmowy. Tysiące chrześcijan było torturowanych i zamordowanych. Cesarstwo i Kościół weszły w śmiertelny konflikt, a chrześcijanie, bez władzy politycznej, broni i armii, wpływów w rządzie i zasobów finansowych, stawili czoła „królowi świata” i zwyciężyli! Cena zwycięstwa była wysoka, ale zwyciężyli.

Cesarstwo Rzymskie zdominowało ten okres historii pod względem militarnym, społecznym i kulturowym. Rządził od Wielkiej Brytanii po Afrykę aż po rzekę Eufrat. Jego armie zachowały kontrolę nad wieloma narodami. Podboje militarne i handel zdefiniowały Imperium. Luksus, obok biedy i niewolnictwa, przyczynił się do jego upadku moralnego. Rozdział pierwszy Listu do Rzymian podaje próbkę.

Rzym był także ośrodkiem religijnym. Przesady (rzymscy bogowie) i rytualizm pozostawiły ludzi moralnie pustymi, dlatego chrześcijaństwo znalazło żyzne pole dla ewangelizacji. Ale Rzym, aby stworzyć poczucie jedności wśród podbitych ludów i utrzymać władzę nad podbitymi, stworzył religię imperialną, budując pogańskie świątynie i czyniąc bogów z cesarzy. Cesarza uważano za boskiego. Oddawanie czci cesarzowi stanowiło akt lojalności wobec Cesarstwa. August nie zgodził się na taki kult w Rzymie, ale pozwolił na to na prowincji. Kiedy praktyka ta zetknęła się z religiami monoteistycznymi, takimi jak judaizm i chrześcijaństwo, rozpoczęły się prześladowania.

Kaligula (37-41 ne) próbował to wyegzekwować, umieszczając swoje wizerunki w świątyniach wokół Imperium, ale zmarł, zanim się zakorzeniło. W ostatnim roku swego panowania w Rzymie Neron (54 – 68 n.e.) nakazał prześladowanie chrześcijan za stwarzanie zagrożenia dla Cesarstwa. Po śmierci Kaliguli aż do czasów Domicjana żaden z cesarzy aktywnie nie propagował tego kultu. Jednakże w tym celu wzniesiono w tym celu świątynie w całym Cesarstwie w pierwszym wieku.

Domicjan (ur81 – 96) przewodził prześladowaniom nie tylko w Rzymie, ale w całym Cesarstwie. Przed śmiercią ogłosił się „Panem i Bogiem”, żądając, aby poddani go czcili. Ich odmowa stanowiła brak szacunku i akt zdrady stanu. Testem lojalności wobec Cesarstwa, a także wobec cesarza, było pozdrowienie: „Cesarz jest panem”. Zmuszeni byli palić kadzidło na ołtarzu. Odmowa była nielojalnością. Dokonanie tego stanowiło dowód, że dana osoba nie jest chrześcijaninem. Wielu zrobiło to, aby uratować życie. Wkrótce za Domicjana chrześcijaństwo uznano za religię nielegalną. Cesarstwo przygotowywało się do narzucenia kultu cesarza i ukarania chrześcijan.

Kult cesarza był bardziej rozwinięty w rzymskiej prowincji Azja Mniejsza. Istniały grupy rzymskich oficerów zwane consiliami, których celem było szerzenie kultu cesarza. Zbudowali wizerunki cesarzy i ołtarze dla jego kultu. Wędrując od miasta do miasta, słyszeli oskarżenia wobec tych, którzy nie chcieli się przyznać: „Cezar jest panem”. Zostaliby oni postawieni przed koncyliami, gdzie mogliby publicznie złożyć zeznania. W przeciwnym razie zostaliby potępieni jako ateistyczni zdrajcy cesarza i Cesarstwa, ich majątek mógłby zostać skonfiskowany i zastosowana odpowiednia kara, łącznie ze śmiercią.

Paweł przedstawił zasadę, która wywołała wielki konflikt między Kościołem a cesarzem Domicjanem. Jeszcze przed tą konfrontacją chrześcijanie nie chcieli czcić Domicjana, przez co byli nienawidzeni i prześladowani (1 Koryntian 8:5-6). Krążyły kłamstwa na temat chrześcijan, mające na celu ich zniesławienie. Przykłady: „Praktykują kazirodztwo, bracia i siostry zawierają małżeństwa”, „Podczas spotkań piją krew” itp. Nie tylko Imperium zwróciło się przeciwko kościołowi, ale także ci, którzy komercjalizowali pogańskie przedmioty religijne oraz ludzie innych wyznań, sprzeciwiali się prawdziwemu wiara.

Kontekst historyczny można znaleźć w historii świeckiej, ale także w Księdze Objawienia. Znajomość tej historii jest tak ważna dla dobrej interpretacji wizji, że zanim przejdziemy dalej, musimy zapoznać się z rozdziałami 12, 13 i 17.

5. Ważna jest data wizji dla potwierdzenia kontekstu historycznego. Nie ma konsensusu co do daty, ale istnieją trzy główne pomysły.

W czasach Nerona (AD54-68)

Zwolennicy tej teorii interpretują 11:1-2 w ten sposób, że Świątynia Jerozolimska nie była jeszcze zniszczona w momencie pisania tego tekstu (miało to miejsce w roku 70 n.e.).

Wbrew tej teorii nie ma dowodów na to, że prześladowania za Nerona miały charakter więcej niż tylko lokalny. Nie ma dowodów na to, że prześladowania przeniosły się na prowincje. Największą trudnością w datowaniu w okresie Nerona jest brak dowodów na aktywne propagowanie kultu Nerona. Poza tym świątynia wspomniana w 11:1, 2 może mieć znaczenie symboliczne w symbolicznej księdze.

W czasach Wespazjana (AD69-79)

Najbardziej naturalną interpretacją 17:9-11 odnoszącą się do upadłych już pięciu królów byłoby: August, Tyberiusz, Kaligula, Klaudiusz i Neron. „Jeden jest” to Wespazjan, a „drugi jeszcze nie przyszedł, a kiedy przyjdzie, musi jeszcze przez krótki czas pozostać” – byłby to Tytus, który panował tylko dwa lata. „A bestia, która była, a której nie ma, jest także ósmą i jest z siedmiu, i idzie na zagładę” – byłby to wówczas Domicjan.

Zobacz 17:8, 11. „Bestia, którą widziałeś, była i nie jest, i wstąpi”. Kiedy spisano Apokalipsę, bestii nie było. Jeśli bestia reprezentuje cesarski Rzym, który prześladował Kościół (Nerona i Domicjana), to Apokalipsa św. Jana nie mogła zostać napisana za ich królestwa.

W czasach Domicjana (81-96 n.e.)

Ireneusz, uczeń Polikarpa, napisał: „Nie będziemy narażać się na ryzyko, wymawiając pozytywnie imię Antychrysta, bo gdyby w tej chwili było konieczne ujawnienie tego imienia, zostałoby ono ogłoszone przez tego, który widział Objawienie. Ponieważ „on” (Jan?) lub „to” (Objawienie?) było widziane... pod koniec panowania Domicjana” (Ireneusz, Przeciw herezjom 5:30:3). Jest to główna podstawa sądenia, że Apokalipsa św. Jana została napisana za panowania Domicjana. Oczywiście temat nie jest aż tak ostateczny. Kontekst historyczny księgi (konflikt między Kościołem a Cesarstwem Rzymskim) został w niej przepowiedziany, ale wizja została otrzymana, gdy konflikt ten był jeszcze prorocstwem. Czas powstania

księgi widoczny w listach do kościołów w rozdziałach 2 i 3 odzwierciedla prześladowania ze strony Żydów w Azji, a nie przez Rzymian.

6. Jakakolwiek interpretacja Apokalipsy zależy w dużej mierze od zastosowanej metody. Na przestrzeni wieków rozważano wiele metod, a każda opierała się na określonej teorii, co skutkowało wieloma różnymi interpretacjami. Żadna inna księga Nowego Testamentu nie była interpretowana na tak wiele różnych sposobów. Rozważmy pięć głównych sposobów interpretacji Objawienia:

A. Metoda przeszła lub preterystyczna – w ścisłym tego słowa znaczeniu oznacza to, że całe Objawienie wypełniło się w przeszłości, w czasach Cesarstwa Rzymskiego. Podstawowym założeniem jest to, że Apokalipsa św. Jana przedstawia obraz warunków Cesarstwa w ostatniej połowie pierwszego wieku.

Objawienie należy badać i interpretować, biorąc pod uwagę okoliczności historyczne autora i osób, którym zostało dane, a także biorąc pod uwagę, że zamierzonym celem księgi było pocieszenie tych czytelników. Jan pisał głównie dla zachęty i zbudowania wierzących tamtych czasów oraz opisywał wydarzenia z nimi związane. Zatem Apokalipsa św. Jana jest księgą o duchowym znaczeniu, zakorzoną w konkretnej sytuacji historycznej. Jednakże, jak to ma miejsce w przypadku większości prorocत्व, prawdy leżące u ich podstaw są prawdami obecnymi w dzisiejszych czasach, tak jak miało to miejsce w tamtych czasach. W miarę, jak czytelnik widzi nauki, które zachęcały chrześcijan do pozostania wiernymi Jezusowi Chrystusowi, gdy siły zła próbowały ich pokonać, wartość tej książki będzie zrozumiana w każdym wieku. Jeśli jednak w tym kontekście straci się z oczu tło historyczne i cel autora, można dokonać niemal dowolnej interpretacji symboli. Aby móc czytać je ze zrozumieniem, konieczne jest umieszczenie Apokalipsy w odpowiednim kontekście literackim i historycznym. Być może żadna inna księga Nowego Testamentu nie jest tak uzależniona w swojej interpretacji od tła historycznego.

Symbole reprezentują ludzi, wydarzenia, prawdy i zasady. Wewnętrzne dowody Apokalipsy wskazują, że taki sposób interpretacji jest najbardziej spójny i skuteczny dla prawidłowego zrozumienia prorocत्व zawartych w księdze.

B. Metoda futurystyczna – oparta na tej teorii metoda interpretacji postrzega Objawienie w odniesieniu do wydarzeń bezpośrednio poprzedzających i następujących po powtórny przyjsciu Chrystusa. Idea ta uważa Apokalipsę św. Jana za całkowicie eschatologiczną, księgę prorocत्व jeszcze nie wypełnionych, i nalega, aby wszystko interpretować możliwie dosłownie. Z tej idei wywodzi się dyspensacjonalizm, usystematyzowany i spopularyzowany przez Biblię Schofielda. Teoria ta mówi, że Jezus przyszedł po raz pierwszy, aby ustanowić Królestwo, lecz z powodu jego odrzucenia przez Żydów, Kościół został ustanowiony jako nawias (namiastka) w historii aż do czasu, gdy Królestwo miało zostać założone na Ziemi. Grupa ta również uważa apokaliptyczny Izrael za dosłowny i dlatego nalega na dosłowne przywrócenie królestwa Izraela.

Problem w tym, że Apokalipsa św. Jana jest w całości bardzo symboliczna i niemożliwa jest jej dosłowna interpretacja. Książka miałaby wartość głównie dla chrześcijan żyjących blisko drugiego przyjscia Chrystusa, a nie dla tych, do których była skierowana.

C. Metoda historyczna – Metoda ta traktuje Apokalipsę jako podsumowanie historii Kościoła (lub historii ludzkości w okresie istnienia Kościoła), od czasów Jana aż do końca czasów. Pomysł jest taki, że w księdze opisane są wydarzenia od czasów Jana aż do końca czasów. Dzięki tej metodzie można zobaczyć ludzi takich jak Napoleon, Saddam Husajn, papież i Adolf Hitler oraz wydarzenia takie jak II wojna światowa, upadek komunizmu, zjednoczenie krajów europejskich i utworzenie „euro”, wspólnej waluty europejskiej. w książce.

D. Metoda filozoficzna - Ta metoda interpretacji mówi, że Apokalipsa św. Jana jest księgą poetycką, która jedynie uczy prawd duchowych, ale nie odnosi się do przeszłych ani przyszłych wydarzeń

historycznych. Podstawą tej metody interpretacji jest pogląd, że Apokalipsa św. Jana jest dyskusją dotyczącą sił leżących u podstaw wydarzeń, a nie dyskusją na temat faktycznych wydarzeń. W każdym przypadku symbole rozumiane są jako odnoszące się do konfliktów, które mogą się powtarzać. Mogą mieć ciągłość lub nie. Dlatego główny nacisk położony jest na ukazanie odwiecznego konfliktu dobra ze złem.

7. Kluczem do interpretacji Objawienia jest rozpoznanie dobrego zarysu wizji, szczególnie w rozdziałach 14-21. Możliwość dostrzeżenia planu lub porządku w rozwoju wizji powinna pomóc nam dostrzec związek pomiędzy kontekstem historycznym, używanym językiem i celem książki. W poniższym zarysie zwróć szczególną uwagę na rozdziały 14-21.

Zarys Objawienia

I. Wprowadzenie (1:1-20)

Takie jest Boże przesłanie dla kościoła w Azji (1:1-11).

Jezus chwalebny, potężny, święty i żywy jest pośród kościołów. (1:12-20)

II. Jezus wysyła listy do siedmiu kościołów w Azji (2-3)

Efez, Smyrna, Pergamos, Tiatyra (2:1-29)

Sardes, Filadelfia, Laodycea (3:1-22)

III. Sala tronowa w niebie (4:1-11)

Przesłanie pocieszenia dla chrześcijan: Bóg kontroluje sytuację (a nie cesarz rzymski).

IV. Baranek bierze zapieczętowaną księgę (5:1-14)

Przesłanie pocieszenia dla chrześcijan: Jezus zwyciężył i jest godny otworzyć księgę przyszłych sądów na nieposłusznych.

V. Jezus otwiera pieczęcie księgi (6:1-8:1)

Cztery bolesne wyroki Boże na zbuntowanych, grzeszników i prześladowców kościoła zostały objawione i wykonane przez Jezusa.

1. Biały koń i jego jeździec (6,1-2) - Jezus, Słowo, które zwyciężyło diabła i osądza grzesznika.
2. Czerwony koń i jego jeździec (6:3-4) - Miecz, wojna, inwazja.
3. Czarny koń i jego jeździec (6:5-6) - Głód
4. Błady koń i jego jeźdźcy (6:7-8) – Zaraza, dzikie zwierzęta i śmierć.
5. Męczennicy proszą o zemstę (6:9-11). Te wyroki wydawane są przeciwko prześladowcom Kościoła, ale prześladowania będą trwać trochę dłużej. Bóg da szansę na pokutę.
6. Zapowiedź dnia gniewu Boga i Baranka. (6:12-17) Cierpliwość Boga ma granice. Prześladowcy zostaną zniszczeni.

VI. Odstęp czasu na wyjaśnienie i pocieszenie:(7:1-17)

144 000 Izraelitów opieczętowanych(7:1-8)Wszyscy słudzy Boży zostaną ocaleni, gdy Bóg wyleje swój gniew na wroga Kościoła.

Wielki tłum w niebie (7:9-17) Ochrona Boża działa! Ci, którzy przeszli przez wielki ucisk, są szczęśliwi i bezpieczni.

VII. Jezus otwiera siódmą pieczęć: Siedem trąb (8:1-21)

Szczegóły dnia gniewu Bożego rozwinięte są w formie siedmiu trąb (siedem plag).

1. Pierwsza trąba: Zniszczona trzecia część roślinności - zaatakuj żywność.
2. Druga trąba: Trzecia ze zniszczonych stworzeń morskich i statków – atak na handel.
3. Trzecia trąba: Trzecia z rzek i źródeł staje się gorzka, - atakujcie wodę pitną.
4. Czwarta trąba: Uderzona trzecia część słońca, księżycy i gwiazd, - środowisko ataku.
5. Piąta trąba (pierwsza biada): Szarańcza z otchłani dręczy ludzi – wewnętrzne zepsucie.
6. Szósta trąba (drugie biada): 200-tysięczna armia atakuje, zabijając jedną trzecią ludzkości – inwazja zewnętrzna.

Wyroki te mają ostrzegać ciemiężycieli i wzywać ich do pokuty, ale bezskutecznie. Teraz jest eksterminacja.

VIII. Przerwa na wyjaśnienie i pocieszenie (10:1–11:14)

Jan zjada małą książeczkę (10:1-11)

Kiedy zabrzmi siódma trąba, sąd Boży nad wrogiem będzie kompletny.

Jan mierzy świątynię (11:1-2)

Kościół ucierpi w konflikcie z Rzymem, ale zostanie zachowany.

Dwaj Świadkowie zostają zabici, ale zostają wskrzeszeni (11:3-14)

Bóg zachowa Kościół wierny w ewangelizacji, nawet w prześladowaniach.

IX. Dźwięki siódmej trąby (11:15-19)

Babilon (Rzym) upadnie, ale najpierw następuje podsumowanie wyjaśniające, skąd pochodzi i dlaczego zostanie zniszczony.

Kobieta Ciężarna rodzi chłopczyka, a smokowi nie udaje się zabić jego i kobiety (12:1-18). Szatan zostaje wykluczony z możliwości oskarżania wybranych Bożych i prześladowuje Kościół.

Szatan przywołuje Bestię z morza (13:1-18), aby wykorzystać ją do prześladowania kościoła. Inna bestia (z ziemi) propaguje kult bestii z morza. Narzędzie szatana utożsamia się z cesarzami rzymskimi, którym pomagała wypaczona religia kultu cesarza.

X. Cztery głosy ogłaszają nagłówki z wynikiem wielkiej bitwy (14:1-13)

1. Sprawiedliwość Boża Triumfy (14:6, 7)

A. Żniwa (14:14-20) Godzina gniewu Bożego na

Nadchodzi Cesarstwo Rzymskie, a ciemiężcy zostaną eksterminowani.

B. Ogłoszono czasy gniewu (15:1-8) Wraz z siedmioma kolejnymi plagami gniew Boży na Rzym zostaje strawiony.

C. Wylane czasy gniewu (16:1-21)

Pierwsza miska: Wrzody na tych, którzy czcili bestię i jego obraz:

Druga miska: Morze zamienia się w krew, wszystkie stworzenia morskie umierają

Trzecia miska: Rzeki i źródła zamieniają się w krew

Misa czwarta: Ludzie są spalani przez słońce

Misa piąta: Ból i udręka bestii i jej królestwa

Szósta miska: armia planuje atak

Siódma miska: Trzęsienie ziemi i grad

2. Babilon upadł! (17:1-8)

A. Babilon zidentyfikowany. Wielką nierządnicą jest Rzym, handlowa potęga świata.

B. Babilon upadł, upadł! Upadek Cesarstwa Rzymskiego jest całkowity i ostateczny.

3. Wyznawcy cesarza zostaną osądzeni! (14:9-10)

A. Armagedon i Wieczerza Pańska (19:11-21). Wrogowie kościoła zostają pokonani i całkowicie zniszczeni.

B. Smok związany (20:1-3). Szatan zostaje pokonany, ale nie zniszczony. Spróbuje ponownie.

C. Wielki biały tron i jezioro ognia (20:11-15). Prześladowcy zostają pokonani i ukarani.

4. Chrześcijanie, którzy zginęli w konflikcie, są błogosławieni (14:13).

A. Wieczerza weselna baranka (19:1-10). Zwycięski Kościół zostaje przyjęty przez Chrystusa.

B. Zmartwychwstanie męczenników do panowania (20:4-6) Chrześcijanie zwyciężają, nawet jeśli umarli.

C. Klęska Goga i Magoga (20:7-10) Jakikolwiek przyszły wróg, którego Szatan użyje do ataku na Kościół, również zostanie pokonany przez Boga.

D. Nowe niebo i ziemia (21:1-8) Odpoczynek i relaks dla wiernych
mi. Nowe Jeruzalem (21:9-22:5) Kościół wierny, a zatem Kościół zwycięski, jest cenny, bezpieczny i
błogosławiony.

XI. WNIOSEK I OSTRZEŻENIE (22:6-21)

Cytaty pochodzą z NKJV, jeśli nie zaznaczono inaczej.

OBJAWIENIE 1

Jezus jest pośród kościołów

Siedem kościołów: Liczba 7 symbolizuje doskonałość lub zakończenie, dlatego księga była przeznaczona dla całego kościoła w Azji.

Siedem Duchów jest Boży Duch Święty. Izajasz 11:1-2 wspomina o siedmiu aspektach jednego Ducha.

„Z pnia Jessego wyrośnie pęd; z jego korzeni odrośli wyda owoc. Spocznie na nim Duch Pański – Duch mądrości i rozumu, Duch rady i mocy, Duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.”

Alfa i Omega są pierwszą i ostatnią literą alfabetu greckiego i oznaczają początek i koniec (Objawienie 22:13). Te same słowa odnoszą się do Ojca i Syna (1:8, 17; 2:8; 22:13).

Siedem złotych świeczników jest siedem kościołów w Azji (1:20).

Jezus pośród świeczników: On jest blisko i niedaleko (Mt 28,20).

Szate sięgającą do stóp i złotą szarfę: Jezus jest ubrany jak arcykapłan (Wj 28:4; 29:5).

Biała głowa i włosy: Biel symbolizuje czystość i sprawiedliwość.

Oczy z płonącym ogniem: Jego oczy widzą wszystko, co się dzieje (Hebrajczyków 4:13; Objawienie 19:12).

Błękitne Stopy symbolizują zdolność do zniszczenia Jego wrogów (Micheasza 4:13; 1 Kronik 28:18).

Głos wielu wód: Mówi z mocą jak na górze Synaj.

Siedem gwiazd są aniołowie kościołów (1:20). Anioł oznacza „posłańca”, więc niekoniecznie są to anioły, ale mogą być przedstawicielami ludzi.

Miecz w ustach jest Słowem Bożym, a nie ewangelią (dobrą nowiną), ale słowem sądu (Izajasz 11:4 i Hebrajczyków 4:12, 13). Pomyśl o przemienieniu na górze.

Lśniąca twarz: Chrystus jest blaskiem chwały Bożej (Hebrajczyków 1:3).

Pierwszy i ostatni: On jest początkiem i końcem stworzenia, objawienia i nadziei.

Żyjący, który był martwy: Nie pójdziemy żadną drogą, którą On nie chodził; stawić czoła wszelkim strachom, których nie spotkał i nie walczył z wrogiem, którego nie pokonał.

Klucze śmierci i Hadesu: Właściwym słowem jest tutaj Hades, a nie Piekło. Hades to miejsce, do którego trafia zmarły, niewidzialny świat. Dla prześladowanego Kościoła ważne było, aby wiedzieć, kto kontroluje śmierć. „Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie” (Jana 11:25).

Rozdział 1 stanowi wprowadzenie do książki. Ta księga jest przesłaniem od Boga, przekazanym chrześcijanom w Azji pod koniec I wieku naszej ery przez Jezusa, Jego anioła i Jego sługę Jana. Dotyczy rzeczy, które wkrótce mają się wydarzyć. Kto czyta, musi wiedzieć, że Jezus żyje, zwycięża, sędzia, kapłan, Król królów ziemi i Zbawiciel. Czytelnik wie także, że On powróci. Wszystko to było wówczas bardzo ważne dla naszych braci, którzy mieli wkrótce przystąpić do najgorszego prześladowania w historii Kościoła. Już tu, we wstępie, Bóg daje siłę, odwagę i pocieszenie, ukazując piękno i wielkość Pana chrześcijan, Jezusa Chrystusa. Podobnie jak Jan, wszyscy pewnego dnia upadniemy przed stopy Jezusa. Przesłanie jest jasne dla tych, którzy mieli zostać zabici z powodu ewangelii Chrystusa: Jezus ma władzę nad śmiercią. Tym chwalebnym, wszechmocnym i czystym Synem Bożym jest Jezus.

OBJAWIENIE 2 I 3

Listy do Kościołów

DO: Kościół w Efezie

Z:Ten, który trzyma w prawej ręce siedem gwiazd, który przechadza się pośród siedmiu złotych świeczników

JA WIEM:wasze dzieła, wasz trud, waszą cierpliwość i że nie możecie znieść złych. I poddałeś próbie tych, którzy podają się za apostołów, a nimi nie są, i odkryłeś, że są kłamcami; i wytrwaliście, i mieliście cierpliwość, i pracowaliście przez wzgląd na moje imię, a nie ustawialiście.

MAM COŚ PRZECIWKO TOBIE:porzuciłeś swoją pierwszą miłość (bez miłości uczynki nie mają wartości – 1 Koryntian 13).

NAPOMNIENIE:Pamiętaj, skąd spadłeś; nawróć się i dokonajcie pierwszych dzieł.

ALBO:Przyjdę szybko do ciebie i usunę twój świecznik z jego miejsca.

NA TWOJĄ KORZYŚĆ:nienawidzicie uczynków nikolaitów (Ireneusz powiedział, że są one wypaczeniem i dekadencją).

DO ZWYCIĘZCY:Dam mu jeść z drzewa życia w raju Bożym.

KTO MA USZY, NIECH SŁUCHA, CO DUCH MÓWI DO KOŚCIOŁÓW.

DO: Kościół w Smyrnie

Z:Pierwszy i Ostatni, który był umarły, a ożył

JA WIEM:wasze dzieła, ucisk i ubóstwo (ale jesteście bogaci); i [znam] bluźnierstwo tych, którzy podają się za Żydów, a nimi nie są, ale [są] synagogą szatana.

NAPOMNIENIE:Nie bój się żadnej z tych rzeczy, które będziesz cierpieć. Zaprawdę, diabeł wtrąci [niektórych] z was do więzienia, abyście zostali poddani próbie i będziecie mieli ucisk przez dziesięć dni. Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci koronę życia.

DO ZWYCIĘZCY:nie doznają szkody od drugiej śmierci.

KTO MA USZY, NIECH SŁUCHA, CO DUCH MÓWI DO KOŚCIOŁÓW.

DO: Kościół w Pergamonie

Z:Ten, który ma ostry miecz obosieczny

JA WIEM:wasze dzieła i gdzie mieszkacie, gdzie jest tron szatana. I trzymacie się mocno mojego imienia i nie zaparliście się mojej wiary nawet w dniach, w których Antypas [był] moim wiernym męczennikiem, który został zabity wśród was, gdzie Szatan mieszka.

MAM COŚ PRZECIWKO TOBIE:macie tam takich, którzy trzymają się nauki Balaama, który uczył Balaka, jak stawiać synom Izraela powód do potknięcia, jeść ofiary składane bożkom i dopuszczać się rozpusty. Tak więc są i tacy, którzy wyznają naukę nikolaitów, czego nienawidzę. [Nolaici nauczali wspólnotę żon, że cudzołóstwo i wszeteczeństwo są rzeczami obojętnymi i że jedzenie mięsa ofiarowanego bożkom jest całkowicie zgodne z prawem; i zmieszał kilka pogańskich obrzędów z ceremoniami chrześcijańskimi. (Komentarz Adama Clarke'a)]

NAPOMNIENIE:Żałować

ALBO: Przyjdę do ciebie rychło i będę z nimi walczył mieczem moich ust.

DO ZWYCIĘZCY:Dam do zjedzenia trochę manny ukrytej. I dam mu biały kamień, a na kamieniu napisane nowe imię, którego nikt nie zna oprócz tego, który otrzymuje.

KTO MA USZY, NIECH SŁUCHA, CO DUCH MÓWI DO KOŚCIOŁÓW.

DO: Kościół w Tyratirze

Z:Syna Bożego, który ma oczy jak płomień ognia, a nogi swoje jak mosiądz.

JA WIEM:wasze dzieła, miłość, służba, wiara i wasza cierpliwość; a jeśli chodzi o wasze dzieła, ostatnich jest więcej niż pierwszych.

MAM COŚ PRZECIWKO TOBIE:pozwalacie tej kobiecie Izebel, która nazywa siebie prorokinią, uczyć i zwodzić Moje sługi, aby dopuszczali się niemoralności i spożywali rzeczy składane w ofierze bożkom.

NAPOMNIENIE:trzymaj mocno, co masz, aż przyjdę.

ALBO:Wrzucę ją na łożo boleści, a tych, którzy z nią cudzołożą, w wielki ucisk, jeśli nie odpokutują za swoje uczynki. Zabiję jej dzieci śmiercią i wszystkie kościoły poznają, że Ja jestem Tym, który bada umysły i serca. I oddam każdemu z was według waszych uczynków.

DO ZWYCIĘZCY:Dam władzę nad narodami. Będzie nimi rządził laską żelazną. Zostaną roztrzaskane jak naczynia garncarskie, jak i ja otrzymałem od Ojca mego i dam mu gwiazdę poranną.

KTO MA USZY, NIECH SŁUCHA, CO DUCH MÓWI DO KOŚCIOŁÓW.

DO: Kościół w Sardes

Z:Ten, który ma siedem Duchów Bożych i siedem gwiazd

JA WIEM:wasze dzieła, że macie imię, że żyjecie, ale jesteście martwi.

NAPOMNIENIE:Bądźcie czujni i umacniajcie pozostałe, które są gotowe umrzeć, bo nie uznałem waszych dzieł za doskonałe [kompletne] przed Bogiem. Pamiętajcie więc, jak otrzymaliście i usłyszeliście; trzymajcie się mocno i pokutujcie.

ALBO:Przyjdę na ciebie jak złodziej, a nie będziesz wiedział, o której godzinie cię przyjdę.

DO ZWYCIĘZCY:przyobleczę się w białe szaty i nie wymażę jego imienia z Księgi Życia; ale wyznam imię jego przed Moim Ojcem i przed Jego aniołami.

KTO MA USZY, NIECH SŁUCHA, CO DUCH MÓWI DO KOŚCIOŁÓW.

DO: Kościół w Filadelfii

Z:Ten, który jest święty, ten, który jest prawdziwy, ten, który ma klucz Dawida, ten, który otwiera, a nikt nie zamyka, i zamyka, i nikt nie otwiera.

JA WIEM:masz trochę siły, zachowałeś moje słowo i nie zaparłeś się mojego imienia.

NAPOMNIENIE:Ponieważ zachowałeś mój nakaz, aby trwać, przeto i Ja cię zachowam w godzinie próby, która przyjdzie na cały świat, aby doświadczyć mieszkańców ziemi. Oto przyjdę wkrótce! Trzymaj mocno to, co posiadasz, aby nikt nie mógł zabrać twojej korony.

DO ZWYCIĘZCY:Uczynię go filarem w świątyni Boga mego i już nie wyjdzie. I napiszę na nim imię mego Boga i nazwę miasta mego Boga, Nowego Jeruzalem, które zstępuje z nieba od mego Boga, i [na nim napiszę] moje nowe imię.

KTO MA USZY, NIECH SŁUCHA, CO DUCH MÓWI DO KOŚCIOŁÓW.

DO: Kościół w Laodycei

Z:Amen, Świadek Wierny i Prawdziwy, Początek stworzenia Bożego.

JA WIEM:waszych dzieł, że nie jesteście ani zimni, ani gorący. Chciałbym, żebyś był zimny lub gorący.

NAPOMNIENIE:kupuj u mnie złoto rafinowane w ogniu, abyś się wzbogacił; i białe szaty, abyście się przyoblekli, aby nie ujawniła się hańba waszej nagości; i namaść swoje oczy maścią do oczu, abyś widział. Tych, których kocham, karzę i karzę. Dlatego bądźcie gorliwi i pokutujcie.

DO ZWYCIĘZCY:Pozwolę zasiąść ze Mną na Moim tronie, jak i Ja zwyciężyłem i zasiadłem z Moim Ojcem na Jego tronie

KTO MA USZY, NIECH SŁUCHA, CO DUCH MÓWI DO KOŚCIOŁÓW.

OBJAWIENIE 1

Jezus jest pośród kościołów

Siedem kościołów: Liczba 7 symbolizuje doskonałość lub zakończenie, dlatego księga była przeznaczona dla całego kościoła w Azji.

Siedem Duchów jest Boży Duch Święty. Izajasz 11:1-2 wspomina o siedmiu aspektach jednego Ducha. „Z pnia Jessego wyrośnie pęd; z jego korzeni odrośli wyda owoc. Spocznie na nim Duch Pański – Duch mądrości i rozumu, Duch rady i mocy, Duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.”

Alfa i Omega są pierwszą i ostatnią literą alfabetu greckiego i oznaczają początek i koniec (Objawienie 22:13). Te same słowa odnoszą się do Ojca i Syna (1:8, 17; 2:8; 22:13).

Siedem złotych świeczników jest siedem kościołów w Azji (1:20).

Jezus pośród świeczników: On jest blisko i niedaleko (Mt 28,20).

Szate sięgającą do stóp i złotą szarfę: Jezus jest ubrany jak arcykapłan (Wj 28:4; 29:5).

Biała głowa i włosy: Biel symbolizuje czystość i sprawiedliwość.

Oczy z płonącym ogniem: Jego oczy widzą wszystko, co się dzieje (Hebrajczyków 4:13; Objawienie 19:12).

Brazowe Stopy symbolizują zdolność do zniszczenia Jego wrogów (Micheasza 4:13; 1 Kronik 28:18).

Głos wielu wód: Mówi z mocą jak na górze Synaj.

Siedem gwiazd są aniołowie kościołów (1:20). Anioł oznacza „posłańca”, więc niekoniecznie są to anioły, ale mogą być przedstawicielami ludzi.

Miecz w ustach jest Słowem Bożym, a nie ewangelią (dobrą nowiną), ale słowem sądu (Izajasz 11:4 i Hebrajczyków 4:12, 13). Pomyśl o przemienieniu na górze.

Lśniący twarz: Chrystus jest blaskiem chwały Bożej (Hebrajczyków 1:3).

Pierwszy i ostatni: On jest początkiem i końcem stworzenia, objawienia i nadziei.

Żyjący, który był martwy: Nie pójdziemy żadną drogą, którą On nie chodził; stawić czoła wszelkim strachom, których nie spotkał i nie walczył z wrogiem, którego nie pokonał.

Klucze śmierci i Hadesu: Właściwym słowem jest tutaj Hades, a nie Piekło. Hades to miejsce, do którego trafia zmarły, niewidzialny świat. Dla prześladowanego Kościoła ważne było, aby wiedzieć, kto kontroluje śmierć. „Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie” (Jana 11:25).

Rozdział 1 stanowi wprowadzenie do książki. Ta księga jest przesłaniem od Boga, przekazanym chrześcijanom w Azji pod koniec I wieku naszej ery przez Jezusa, Jego anioła i Jego sługę Jana. Dotyczy rzeczy, które wkrótce mają się wydarzyć. Kto czyta, musi wiedzieć, że Jezus żyje, zwycięża, sędzia, kapłan, Król królów ziemi i Zbawiciel. Czytelnik wie także, że On powróci. Wszystko to było wówczas bardzo ważne dla naszych braci, którzy mieli wkrótce przystąpić do najgorszego prześladowania w historii Kościoła. Już tu, we wstępie, Bóg daje siłę, odwagę i pocieszenie, ukazując piękno i wielkość Pana chrześcijan, Jezusa Chrystusa. Podobnie jak Jan, wszyscy pewnego dnia upadniemy przed stopy Jezusa. Przesłanie jest jasne dla tych, którzy mieli zostać zabici z powodu ewangelii Chrystusa: Jezus ma władzę nad śmiercią. Tym chwalebny, wszechmocny i czystym Synem Bożym jest Jezus.

OBJAWIENIE 2 I 3

Listy do Kościołów

DO: Kościół w Efezie

Z:Ten, który trzyma w prawej ręce siedem gwiazd, który przechadza się pośród siedmiu złotych świeczników

JA WIEM:wasze dzieła, wasz trud, waszą cierpliwość i że nie możecie znieść złych. I poddałeś próbie tych, którzy podają się za apostołów, a nimi nie są, i odkryłeś, że są kłamcami; i wytrwaliście, i mieliście cierpliwość, i pracowaliście przez wzgląd na moje imię, a nie ustawialiście.

MAM COŚ PRZECIWKO TOBIE:porzuciłeś swoją pierwszą miłość (bez miłości uczynki nie mają wartości – 1 Koryntian 13).

NAPOMNIENIE:Pamiętaj, skąd spadłeś; nawróć się i dokonajcie pierwszych dzieł.

ALBO:Przyjdę szybko do ciebie i usunę twój świecznik z jego miejsca.

NA TWOJĄ KORZYŚĆ:nienawidzicie uczynków nikolaitów (Ireneusz powiedział, że są one wypaczeniem i dekadencją).

DO ZWYCIĘZCY:Dam mu jeść z drzewa życia w raju Bożym.

KTO MA USZY, NIECH SŁUCHA, CO DUCH MÓWI DO KOŚCIOŁÓW.

DO: Kościół w Smyrnie

Z:Pierwszy i Ostatni, który był umarły, a ożył

JA WIEM:wasze dzieła, ucisk i ubóstwo (ale jesteście bogaci); i [znam] bluźnierstwo tych, którzy podają się za Żydów, a nimi nie są, ale [są] synagogą szatana.

NAPOMNIENIE:Nie bój się żadnej z tych rzeczy, które będziesz cierpieć. Zaprawdę, diabeł wtrąci [niektórych] z was do więzienia, abyście zostali poddani próbie i będziecie mieli ucisk przez dziesięć dni. Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci koronę życia.

DO ZWYCIĘZCY:nie doznają szkody od drugiej śmierci.

KTO MA USZY, NIECH SŁUCHA, CO DUCH MÓWI DO KOŚCIOŁÓW.

DO: Kościół w Pergamonie

Z:Ten, który ma ostry miecz obosieczny

JA WIEM:wasze dzieła i gdzie mieszkacie, gdzie jest tron szatana. I trzymacie się mocno mojego imienia i nie zaparliście się mojej wiary nawet w dniach, w których Antypas [był] moim wiernym męczennikiem, który został zabity wśród was, gdzie Szatan mieszka.

MAM COŚ PRZECIWKO TOBIE:macie tam takich, którzy trzymają się nauki Balaama, który uczył Balaka, jak stawiać synom Izraela powód do potknięcia, jeść ofiary składane bożkom i dopuszczać się rozpusty. Tak więc i u was są tacy, którzy trzymają się nauki nikolaitów, czego nienawidzę. [Nolaici nauczali wspólnotę żon, że cudzołóstwo i wszeteczeństwo są rzeczami obojętnymi i że jedzenie mięsa ofiarowanego bożkom jest całkowicie zgodne z prawem; i zmieszał kilka pogańskich obrzędów z ceremoniami chrześcijańskimi. (Komentarz Adama Clarke'a)]

NAPOMNIENIE:Żałować

ALBO: Przyjdę do ciebie rychło i będę z nimi walczył mieczem moich ust.

DO ZWYCIĘZCY:Dam do zjedzenia trochę manny ukrytej. I dam mu biały kamień, a na kamieniu napisane nowe imię, którego nikt nie zna oprócz tego, który otrzymuje.

KTO MA USZY, NIECH SŁUCHA, CO DUCH MÓWI DO KOŚCIOŁÓW.

DO: Kościół w Tyratirze

Z:Syna Bożego, który ma oczy jak płomień ognia, a nogi swoje jak mosiądz.

JA WIEM:wasze dzieła, miłość, służba, wiara i wasza cierpliwość; a jeśli chodzi o wasze dzieła, ostatnich jest więcej niż pierwszych.

MAM COŚ PRZECIWKO TOBIE:pozwalacie tej kobiecie Izebel, która nazywa siebie prorokinią, uczyć i zwodzić Moje sługi, aby dopuszczali się niemoralności i spożywali rzeczy składane w ofierze bożkom.

NAPOMNIENIE:trzymaj mocno, co masz, aż przyjdę.

ALBO:Wrzucę ją na łożo boleści, a tych, którzy z nią cudzołożą, w wielki ucisk, jeśli nie odpokutują za swoje uczynki. Zabiję jej dzieci śmiercią i wszystkie kościoły poznają, że Ja jestem Tym, który bada umysły i serca. I oddam każdemu z was według waszych uczynków.

DO ZWYCIĘZCY:Dam władzę nad narodami. Będzie nimi rządził laską żelazną. Zostaną roztraskane jak naczynia garncarskie, jak i ja otrzymałem od Ojca mego i dam mu gwiazdę poranną.

KTO MA USZY, NIECH SŁUCHA, CO DUCH MÓWI DO KOŚCIOŁÓW.

DO: Kościół w Sardes

Z:Ten, który ma siedem Duchów Bożych i siedem gwiazd

JA WIEM:wasze dzieła, że macie imię, że żyjecie, ale jesteście martwi.

NAPOMNIENIE:Bądźcie czujni i umacniajcie pozostałe, które są gotowe umrzeć, bo nie uznałem waszych dzieł za doskonałe [kompletne] przed Bogiem. Pamiętajcie więc, jak otrzymaliście i usłyszeliście; trzymajcie się mocno i pokutujcie.

ALBO:Przyjdę na ciebie jak złodziej, a nie będziesz wiedział, o której godzinie cię przyjdę.

DO ZWYCIĘZCY:przyobleczę się w białe szaty i nie wymażę jego imienia z Księgi Życia; ale wyznam imię jego przed Moim Ojcem i przed Jego aniołami.

KTO MA USZY, NIECH SŁUCHA, CO DUCH MÓWI DO KOŚCIOŁÓW.

DO: Kościół w Filadelfii

Z:Ten, który jest święty, ten, który jest prawdziwy, ten, który ma klucz Dawida, ten, który otwiera, a nikt nie zamyka, i zamyka, i nikt nie otwiera.

JA WIEM:masz trochę siły, zachowałeś moje słowo i nie zaparłeś się mojego imienia.

NAPOMNIENIE:Ponieważ zachowałeś mój nakaz, aby trwać, przeto i Ja cię zachowam w godzinie próby, która przyjdzie na cały świat, aby doświadczyć mieszkańców ziemi. Oto przyjdę wkrótce! Trzymaj mocno to, co posiadasz, aby nikt nie mógł zabrać twojej korony.

DO ZWYCIĘZCY:Uczynię go filarem w świątyni Boga mego i już nie wyjdzie. I napiszę na nim imię mego Boga i nazwę miasta mego Boga, Nowego Jeruzalem, które zstępuje z nieba od mego Boga, i [na nim napiszę] moje nowe imię.

KTO MA USZY, NIECH SŁUCHA, CO DUCH MÓWI DO KOŚCIOŁÓW.

DO: Kościół w Laodycei

Z:Amen, Świadek Wierny i Prawdziwy, Początek stworzenia Bożego.

JA WIEM:waszych dzieł, że nie jesteście ani zimni, ani gorący. Chciałbym, żebyś był zimny lub gorący.

NAPOMNIENIE:kupuj u mnie złoto rafinowane w ogniu, abyś się wzbogacił; i białe szaty, abyście się przyoblekli, aby nie ujawniła się hańba waszej nagości; i namaść swoje oczy maścią do oczu, abyś widział. Tych, których kocham, karzę i karzę. Dlatego bądźcie gorliwi i pokutujcie.

DO ZWYCIĘZCY:Pozwolę zasiąść ze Mną na Moim tronie, jak i Ja zwyciężyłem i zasiadłem z Moim Ojcem na Jego tronie

KTO MA USZY, NIECH SŁUCHA, CO DUCH MÓWI DO KOŚCIOŁÓW.

OBJAWIENIE 4

Tron Boży w niebie

Bóg chrześcijan panuje nad wszechświatem

(Nie jest to cesarz rzymski)

Otwarte drzwi do nieba. Użycie słowa „niebo” oznacza znacznie więcej niż miejsce, w którym przebywa Bóg. Wszechobecność nie może ograniczać się do jednego miejsca geograficznego. On jest zawsze, w każdym miejscu. Niebo to bardziej stan istnienia niż miejsce. Możemy o tym myśleć jak o obszarze duchowym. List do Efezjan 2 mówi, że chrześcijanie zasiadają z Chrystusem w okręgach niebieskich. Filipian 3:20 mówi: „nasze obywatelstwo jest w niebie”. Dzięki Chrystusowi mamy dzisiaj przywilej wejścia przed oblicze Boga, który jest w niebie. Otwarte drzwi dają idee swobodnego dostępu do obecności Boga.

Tron oznacza panowanie, władzę, panowanie i panowanie. To znacznie więcej niż tylko mebel. O „tronie” przeczytamy 38 razy. Przesłanie jest jasne: Bóg ma kontrolę nad wszystkim.

Kamienie szlachetne: Ten, który zasiada na tronie, jest chwalebny, wspaniały i genialny. Bóg robi majestatyczne wrażenie.

Tęcza jest symbolem przymierza miłosierdzia. Zobacz Księgę Rodzaju 9 i Księgę Ezechiela 1. Ta wizja opowie o straszliwych sądach Bożych, ale Jego lud także musi poznać Jego miłosierdzie!

Dwudziestu czterech starszych symbolizują kościół. W starotestamentowym systemie kapłańskim kapłaństwa lewickiego 24 to liczba zmian wśród kapłanów. (1 Kronik 24:1-19). Ich korony to „stephanos”, korona zwycięzcy, a nie korona królewska. Zasiadając na tronach, królują (Objawienie 1:5, 6). Białe szaty symbolizują czystość i dobre uczynki świętych (Objawienie 19:8). Kim więc są oczyszczeni, zwycięzcy, panujący ludzie, kapłani Boży pełni dobrych uczynków i żyjący w bliskiej więzi z Bogiem? To są chrześcijanie! To jest kościół! Oni są królewskim kapłaństwem! Przeczytaj 1 Piotra 2:5, 9; Objawienie 1:6; 5:9, 10; 20:4, 6 i 1 Kronik 23:4. Z nich dwadzieścia cztery tysiące miało strzec dzieł domu Pańskiego, a sześć tysięcy urzędników i sędziów.

Błyskawice, głosy i grzmoty zawsze wskazują na demonstrację gniewu i mocy Boga, a także czas, w którym On przemówi. Zobacz List do Hebrajczyków 12. Głos Boży oznacza przerażenie dla zbuntowanych, ale nadzieję dla posłusznych.

Siedem lamp ognistych reprezentują Świętego Ducha Bożego (Objawienie 1:4). Jest to ogień, ponieważ On wie wszystko i wszystko objawia.

Morze szkła jest oddzielenie Boga od wszystkich istot niższych. W świątyni Salomona (2 Kronik 4:2-6) morze miedzi znajdowało się pomiędzy kapłanem a Miejscem Świętym, gdzie ukazał się Bóg. Bóg jest Święty (oddzielny).

Cztery żywe istoty są cherubinami, obrońcami Bożej sprawiedliwości i świętości. Są oni Bożym wozem wojennym (Ezechiel 1 i 10). Widzą wszystko. Są jak zwierzęta do zniszczenia, siła do służenia, inteligencja do działania i szybkość do wykonywania woli Bożej. Przesłanie jest takie, że Bóg jest dobrze przygotowany, aby poradzić sobie z każdym wrogiem.

Odrzucanie koron przed tronem symbolizuje niekończące się uwielbienie (poddanie).

Objawienie naucza o zwycięstwie Kościoła, chrześcijan, nad rzymskimi prześladowcami. Bitwa będzie zacięta i wielu zginie. Sceny bitew mogą przstraszyć czytelnika, dlatego zanim ujrzał takie cierpienia, należało dać ludowi Bożemu nadzieję i pewność. Widzimy więc moc i panowanie Boga. Nie ma znaczenia, co wydaje się być w życiu. Każdy chrześcijanin powinien mieć pewność, że Bóg sprawuje kontrolę nad wszechświatem. Wszystko będzie współpracować dla dobra tych, którzy miłują Pana, którzy zostali powołani według Jego postanowienia (Rzymian 8:28). Kościół jest zawsze przed tronem Bożym. Nie bój się!

OBJAWIENIE 5

Baranek bierze zwój

Jezus został zabity, ale żyje i jest godny objawić nadchodzące sądy.

Zapieczętowana księga to historia sądów Bożych nad wrogami Kościoła w walce Kościoła z Rzymem.

- **Zapieczętowany siedmioma pieczęciami** oznacza, że jego treść została ukryta, chyba że ktoś otworzyłby pieczęcie. Celem pieczęci było uchronienie jej przed ujawnieniem.
- **W Jego prawej ręce:** Nigdy nie zapominajcie, że przyszłość jest w prawej (silnej) ręce Boga. Rządy, armie i międzynarodowe korporacje mogą mieć wpływ na twoje życie, ale to Bóg jest tym, który trzyma twoją przyszłość.
- **Lew Judy** jest Jezus (Księga Rodzaju 49:9, 10), król pokolenia Judy.
- **Korzeń Dawida:** Jezus jest zarówno potomkiem Dawida (rodowód fizyczny), jak i przodkiem Dawida (jako Stwórca).
- **Baranek, który został zabity:** Zabity, ponieważ był całkowicie posłuszny Ojcu. Zabity, bo kochał grzeszników. Jana 1:29 – Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. Ale ta ofiarna i zabita owieczka stoi na nogach. On znowu żyje! Baranek podkreślał jego łagodność i uległość. W tej księżce osoby ciche i pokornego serca zmierzają się ze smokiem i jego bestialskimi pionkami. Zobacz Jana 1:36; 1 Piotra 1:19; Izajasza 53:7.
- **Siedem rogów:** Ma całkowitą władzę
- **Siedem oczu:** 2 Kronik 16:9 „Bo oczy Pana biegną po całej ziemi, aby okazać się mocnym dla dobra tych, których serce jest wierne Jemu”.
- **Nowa piosenka** Stara pieśń dotyczyła Mojżesza (Objawienie 15:3), którą śpiewał, gdy Bóg wyzwolił Izrael z niewoli egipskiej. Nowa pieśń jest nowym wyrazem Bożej mocy i dobroci, aby zbawić swój lud.

Będą królować nad ziemią: Ale chrześcijanie już królują. Objawienie 20:6 mówi, że święci będą kapłanami, gdy już byli kapłanami. Język ten po prostu podkreśla, że obecne błogosławieństwo będzie trwało. Więż, jaką chrześcijanie łączą z Chrystusem, nigdy się nie skończy, nawet wraz ze śmiercią.

Rozdział 4 pokazuje moc Boga, a rozdział 5 pokazuje Jego miłosierdzie (Bóg Stwórca i Bóg Odkupiciel). Wszechmocny, który rządzi wszechświatem, to ktoś, kto ofiarnie kocha swój lud. Jezus toczył walkę wręcz z Szatanem i miał po tym blizny, ale zwyciężył! Są to słowa pocieszenia dla prześladowanego kościoła. „Niech się nie trwoży serce wasze. Uwierzcie w Boga i wierzcie we Mnie!”

OBJAWIENIE 6

Baranek otwiera pieczęcie

Jezus objawia cztery bolesne sądy Boże
Wylać się na wrogów Kościoła

Cztery konie, jeźdźcy i wiatry są cztery bolesne (straszne) sądy Boże. Zobacz Objawienie 7:1 i Zachariasza 6:1-8, aby zobaczyć, w jaki sposób cztery wiatry są Bożymi atakami na nieposłusznych i że odpowiadają one czterem kolorom koni. Symbol ten jest rozumiany w Ezechiela 14:12-23. Głodem, dzikimi zwierzętami, mieczem i zarazą Bóg karze przewrotny naród. W Objawieniu 6 widzimy 4 straszne sądy, cztery konie, które wskazują, że jest to przedmiot, ale widzimy innego jeźdźcę jadącego przed innymi. Aby więc zachować liczbę cztery, w czwartym jeźdźcu łączą się dwie plagi.

Jeździec na białym koniu jest Jezus, Żywe Słowo, które sędzi i zwycięża. Zobacz Objawienie 19:11-16; Jana 12:48 i 1:1-4. Jego korona jest koroną zwycięzcy. Kolor jego konia symbolizuje czystość i sprawiedliwość.

Jeździec na czerwonym koniu symbolizuje wojnę. Czerwień to kolor krwi.

Jeździec na czarnym koniu jest głód. Aby zobaczyć ten symbol, zobacz Ezechiela 4:10, 16. Za pomocą wagi mierzy się żywność, ponieważ jest jej mało. Podane pieniądze to dzienna stawka, więc mężczyzna musi pracować cały dzień, aby kupić trochę niezbędnego pożywienia. Nie brakuje artykułów nieistotnych, wina i oliwy, bo nikogo nie stać na ich zakup. Wszystkie ich pieniądze zostaną wykorzystane tylko na przetrwanie.

Jeździec na bladym koniu: Wyrok ten dopełnia postać czterech jeźdźców. Jest to sąd Boży we wszystkich jego postaciach. Błady to kolor śmierci.

Część czwarta: Wyrok ten jest częściowy, a nie całkowity. Nadal istnieje możliwość pokuty i ucieczki przed gniewem Bożym.

Piąta Pieczęć: Po ukaraniu ziemi tymi wyrokami męczennicy wołają o pomstę. Odpowiedź Boga brzmi: „jeszcze nie... więcej chrześcijan musi umrzeć!” Ten język wyjaśnia braciom, którzy będą prześladowani, że Bóg sprawuje kontrolę. Wszystko miało się wydarzyć zgodnie z boskim planem. Mogli odpocząć, bo nagroda była bezpieczna.

Trzęsienie ziemi, poczerwienie słońce, krwawy księżyc i spadające gwiazdy: To jest gniew Boży wylany na złoczyńców. Porównaj to z Joelem 1:15; 2:1-2, 10, 11, 28-32; Sofoniasza 1:14, 15 i Izajasza 13:6-11. Jan użył języka proroków Starego Testamentu, aby namalować obraz zagłady. Jest to język symboliczny, a nie

dosłowny. Gdyby choć jedna gwiazda spadła na ziemię, życie tutaj by się skończyło. Ale w wizji życie toczy się dalej. Przesłanie jest takie, że wrogi naród musi zostać ukarany i upadnie. Kiedy Bóg wylewa swój sąd na wroga, nikt nie umknie.

Jezus zaczyna objawiać przyszłość w odniesieniu do walki Boga z Jego przeciwnikami. Znamy już ostateczny wynik każdego takiego konfliktu. Bóg ukarze wrogów Kościoła. Będzie ich traktował tak, jak zawsze traktował narody przewrotne. Sprowadzi na nich częściowe plagi, aby wezwać ich do pokuty. Jeśli to zadziała - to świetnie! Jeśli odmówią, będzie zwiększał intensywność, aż odpokutują lub zostaną zniszczeni. Chociaż umęczeni chrześcijanie proszą o zemstę, Bóg ma absolutną kontrolę i postąpi zgodnie z planem, nawet jeśli umrze więcej chrześcijan. W końcu, co jest takiego złego w zostaniu usuniętym z tego starego świata nieszczęścia, aby pójść i być z Jezusem? Przez jakiś czas plagi będą trwać. Zadawane jest ważne pytanie: „Kto się ostoje w dniu gniewu Boga i Baranka?” Odpowiedź znajdziesz w rozdziale 7.

OBJAWIENIE 7

144 000 opieczętowanych sług Bożych

Naśladowcy Chrystusa są objęci ochroną
Zanim topór spadnie na Rzym

Pieczęć na czole. Symbol ten pochodzi z rozdziału Ezechiela 9. Przed zesłaniem kary na naród, w którym żyli zarówno prawi, jak i nieprawi, Bóg chciał zapewnić sprawiedliwych, że dokona między nimi rozróżnienia. Pieczęć nie jest dosłowna, ale jest sposobem powiedzenia Jego sługom: „Pan wie, kto do Niego należy”. Nie stanowiło to gwarancji, że chrześcijanie nie będą cierpieć razem z przewrotnymi, gdy Bóg uderzy w otaczający ich świat. Oznaczało to jednak, że to cierpienie nie było dla nich karą. Przeczytaj Ezechiela 21:3, 4 i zobacz, że sprawiedliwi, choć zapieczętowani, umarli tak samo jak przewrotni, gdy Babilon zniszczył Jerozolimę w roku 586 p.n.e. Różnica polegała na tym, że sprawiedliwi, którzy zginęli, odnieśli zwycięstwo, ale niegodziwcy, którzy umarli, zostali pokonani.

144 000 Izraela. Ilu sług Bożych zostało zapieczętowanych w 9 rozdziale Księgi Ezechiela? Wszyscy! Więc to jest tutaj. Liczba 144 000 reprezentuje wszystkich chrześcijan. Dwanaście to liczba ludu Bożego (12 pokoleń Izraela, dwunastu apostołów). 12x12 kładzie nacisk na to, że to cały lud Boży. Tysiąc (1000) to liczba określająca kompletność lub całość. Pochodzą z Izraela, ponieważ Izrael jest ludem Bożym. Paweł w Liście do Galatów nazywa Kościół „Izraelem Bożym”. Piotr (1 Piotra 2) nazywa Kościół narodem świętym. 144 000 oznacza tutaj Kościół powszechny.

Gałęzie palmowe ubrane na biało: Oto obraz radosnego święta, święta szafasów, które było najweselszym ze wszystkich świąt żydowskich.

Nigdy nie bądź głodny... symbolizuje dobrobyt i ochronę (Izajasz 25:8; 40:8-10 i Psalm 121:5, 6).

Apokalipsa 6 zakończyła się pytaniem: „Kto się ostoje w dzień gniewu Bożego?” Objawienie 7 odpowiada na pytanie: „Ci, którzy należą do Boga”. Wszyscy słudzy Boga są pod Jego ochroną i pieczęć zadziałała!

Słudzy Boży, którzy przeżyli sąd Boży nad Rzymem i pozostali wierni Bogu, cieszą się teraz z Chrystusem w niebie. Pieczęć własności ochronnej naprawdę zadziałała! 144 000 i wielka rzesza to ten sam lud, wierni chrześcijanie, widziani przed i po ucisku, jaki Bóg sprowadził na Rzym. 144 000 zostało zapieczętowanych, aby przejść przez ucisk, a wielka rzesza to ci, którzy wyszli z ucisku. 144 000 otrzymuje znamię Boże na czole, a Kościół otrzymuje znamię Boże na czole (Objawienie 3:12). Wszyscy słudzy Boży noszą ten znak (Objawienie 22:4). Tłumy podążają za Barankiem, a 144 000 za nim (Objawienie 14:4). Kościół jest i zawsze będzie zwycięski.

OBJAWIENIE 8 i 9

Dmie siedem trąb

Bóg zarządza ataki na świat prześladowców Kościoła

Cisza w niebie zwraca uwagę na powagę tego, co ma się wydarzyć. To bęben przed straszną częścią. Następuje pauza, aby pokazać, że Boże sądy opóźniają czas grzeszników na pokutę (2 Piotra 3:9); opóźnienie w ogłoszeniu werdyktu przez ławę przysięgłych.

Trąbkizwołaj lud na zgromadzenie i wydawaj ostrzeżenia (Liczb 10:1-5). Te trąby ogłoszą sąd Boży nad prześladowcami Kościoła.

Kadzidło przypomina nam piątą pieczęć, gdzie męczennicy prosili o zemstę na swoich mordercach. Teraz te wyroki są odpowiedzią na ich modlitwy.

Ogień z ołtarza Bóg odpowiada na modlitwy sprawiedliwych (Jakuba 5:15-18).

Pierwsza trąbka. Bóg atakuje żywność (roślinność). Pamiętajcie o pladze z Wyjścia 9:24.

Druga Trąbka. Bóg atakuje handel. Morze symbolizuje narody (Izajasz 57:20; 17:12 i nast. oraz Objawienie 17:1, 2, 15). Góra jest ukaranym narodem (Jeremiasz 51:25; Amos 4:1 i Izajasz 2:2). Pamiętajcie o pierwszej pladze egipskiej.

Trzecia trąbka. Bóg atakuje wodę pitną. Pamiętajcie o pierwszej pladze w Egipcie.

Czwarta Trąbka. Bóg atakuje środowisko. Pamiętajcie o dziewiątej pladze na Egipcie. Może to być plaga szarańczy (Joela 2:10) lub ogólnie symboliczny język sądu (Izajasz 13:10, 11; 34:4-5).

Ci, którzy mieszkają na ziemi są bezbożni w porównaniu z tymi, którzy mieszkają w niebie (13:6) Zobacz 3:10; 6:10; 8:13; 11:10; 12:12; 13:8, 12, 14; 14:6; 17:8. Święci, choć żyją tu na ziemi, są postrzegani jako ludzie przebywający w niebie (12:12; 13:6).

Piąta trąbka jest korupcja wewnętrzna.

Upadła gwiazda jest Szatan, bóg tego świata, który zaślepia ludzkie zrozumienie (2 Koryntian 4:4).

Dym z otchłani bez dna. Szatan sprawia, że ludzie chodzą w ciemności. Zobacz Przysłów 14:34. Rzym upadł częściowo z powodu wewnętrznego upadku moralnego. Rzymian 1:24-28 pokazuje, jaki typ społeczeństwa wynika z odmowy pokuty. Przeczytaj Efezjan 2:2.

Koniki polne. Dekazja i ciemność niosą ze sobą niepewność, strach, dyskomfort, przesady i wewnętrzne zamieszanie, czyli wszystko to, co dręczy ludzi. Ich wygląd jako kobiecego piękna kryje w sobie niszczycielską moc. Napierśniki z żelaza pokazują, jak trudno je zniszczyć.

Pieczęć Bogapokazuje, że mamy tu do czynienia z uciskiem, o którym mowa w rozdziale 7, a chrześcijanie są chronieni.

Szósta trąbka jest inwazją zewnętrzną.

Rzeka Eufrat stamtąd pochodzą wszystkie armie wroga (Izajasz 9:7, 8; 11:15; 7:20).

200 000 000 jest to liczba tak wielka, że terroryzuje wroga i powoduje radość świętych.

Jezus objawia koniec historii sądów Bożych nad wielkim prześladowcą Kościoła – Cesarstwem Rzymskim. Ale koniec nie nadchodzi natychmiast. Bóg w swoim miłosierdziu ponownie próbuje przekonać złych do pokuty, zanim zostaną wytępieni. Ale to na nic. W obliczu kary Bożej nadal nie chcą odpokutować za swoje złe uczynki. Ten przeciwnik ma serce zatwardiałe, fanatyczne i oddane grzechowi. To jest beznadziejne. Jedyne, co pozostaje Bogu, to ich zniszczyć. Zabrzmi siódma trąba.

OBJAWIENIE 10

Mała Książka

Przyjmuje polecenie i nadal prorokuje
Wierny Kościół głosi ewangelię w obliczu prześladowań

Mała książeczka jest misją daną Janowi, aby nadal głosił.

Słodko w ustach. Jak Ezechiela 2:8; 3:3, jest słodki, ponieważ jest Słowem Bożym (Psalm 10), ale gorzki, ponieważ przedmiotem przepowiedzenia jest sąd. To zła wiadomość. Zjedzenie księgi oznacza, że Jan przyjął zadanie ogłoszenia tej złej nowiny.

Nadszedł czas, aby Bóg pomścił krew męczenników. Nie będzie już żadnych opóźnień. Kurtyna teraz opadnie.

OBJAWIENIE 11

Dwóch świadków

Pręt pomiarowy jest tym samym, co Ezechiel 40:3, 4; 42:20. Oznacza oddzielenie rzeczy świętych od nieświętych. Rzecz mierzona jest oddzielona od innych rzeczy, aby była chroniona.

Świątynia Boga i Jego ołtarz. Kiedy zostało dane Objawienie, istniało tylko jedno Boże sanktuarium – Kościół. (1 Koryntian 3:16; Efezjan 2:10-22).

42 miesiące jest symbolem okresu prześladowań, ale chronionym przez Boga. 42 miesiące = 1260 dni = 3 1/2 roku = czas i czasy i pół czasu. Jest to okres władzy bestii (13:5), prześladowania świętego miasta (11:2), kiedy świadkowie zeznawali (11:3) i kiedy kobieta była chroniona na pustyni (12:6, 14). Symbol wywodzi się z życia Eliasza, który był prześladowany przez Izebel przez 3,5 roku, gdy ukrywał się na pustyni i był chroniony przez Boga.

Dwóch świadków symbolizują kościół. Zachariasz 4:1-4 używa tej samej figury. Dwa drzewa oliwne to dwa stojaki na lampy, czyli dwaj pomazańcy (król i kapłan). Zobacz Objawienie 1:12, 13, 20.

Sodoma, Egipt i Jerozolima. Są to nazwy symboliczne dla jednego, konkretnego miasta. Sodoma jest siedliskiem niemoralności. Egipt jest sercem niewoli. Jerozolima jest siedliskiem skorumpowanej religii. W jakim mieście za czasów Jana było to wszystko? Rzym!

Postaw na nogi. W oczach świata Kościół wydawał się upadły, ale Bóg dał mu zwycięstwo.

Brzmi siódma trąbka. Tutejszy kościół miał wkrótce wejść w wielki ucisk prześladowań, ale miał pewność, że będzie chroniony przez Boga. Została zdeptana, ale chroniona. Reprezentowało ją dwóch świadków, którzy głosili ewangelię podczas prześladowań, a nawet stracili życie, ale Bóg mimo to dał im zwycięstwo.

OBJAWIENIE 12

Smok wygnany z nieba

Szatan, sfrustrowany i pokonany, atakuje Kościół

Kobietaw Biblii często symbolizuje naród (Izajasza 50:1; 54:1 i nast.; Micheasza 4:9 i nast. oraz Ezechiela 16).

Ta kobieta reprezentuje naród wybrany przez Boga. Wcześniej narodem wybranym przez Boga był naród izraelski. Od krzyża jest Kościołem.

Dwanaście gwiazd identyfikują ją jako lud Boży (12 pokoleń Izraela i 12 apostołów). Zobacz sen Józefa w Księdze Rodzaju 37:9-11.

Ta korona (stephanos) oznacza zwycięski. Inne słowo określające koronę (diademata) oznacza władzę królewską.

Naród wybrany przez Boga przed Kalwarią był fizyczny naród Izraela. Izrael Boży od Kalwarii jest Kościołem. Zobacz 1 Piotra 2:9. Dobrym znaczeniem może być „Izrael Boży” (Galacjan 6:16), który był narodem żydowskim przed krzyżem i kościołem po krzyżu.

Bóle porodowe przedstawiają cierpienie, z jakim borykał się Izrael, oczekując na długi proces, który ostatecznie miał przynieść na świat Mesjasza (Micheasza 4:9, 10; Jeremiasza 4:31; 13:21).

Smok to Szatan. Jest okrutny i zaciekły (czerwony). Siedem głów i dziesięć rogów będzie go kojarzyć z bestią z morza, która w tym kontekście będzie jego narzędziem prześladowań. Ma korony (diademy - korony królewskie) reprezentujące władzę cywilną, ale nie ma „stephanos”, ponieważ nie jest zwycięski. Jego moc widać w ogniu. W swoim buncie przeciwko Bogu (przed założeniem świata) porwał ze sobą trzecią część aniołów Bożych (reprezentowanych przez gwiazdy). Chciał zabić Jezusa zaraz po jego urodzeniu i próbował tego dokonać (masakra dzieci w Betlejem), ale mu się to nie udało. Próbował, kiedy Żydzi próbowali zabić Jezusa w Nazarecie (Łk 4) i kiedy próbowali go ukamienować (Jana 8), ale również mu się to nie udało. Próbował także na pustyni (Mt 4) z pokusami, ale poniósł porażkę.

Dziecko płci męskiej to Jezus, który umknął wszelkim planom szatana mającym na celu jego zniszczenie i który chociaż został zabity na krzyżu, zmartwychwstał trzeciego dnia. Wstąpił i zasiadł po prawicy Boga, aby rozpocząć swoje panowanie. Teraz króluje łaską żelazną (Psalm 2:6-9) i sprawiedliwością (Psalm 45:6). Zobacz 1 Królów 2:12; 1 Kronik 29:23; Psalm 2:7 i nast.; Dzieje Apostolskie 2:29-36 i Objawienie 3:7, 21.

Wojna w niebie i szatan został wypędzony. Kluczem jest tutaj sprawdzenie, kiedy miała miejsce ta wojna i jakim prawem Szatan przebywał w niebie, dopóki Jezus nie wstąpił do nieba. Werset 10 pokazuje, że Szatan został wypędzony, gdy nadeszło zbawienie; to znaczy, kiedy Jezus umarł, zmartwychwstał i wstąpił, aby rozpocząć swoją rolę wstawiania się za swoim ludem. Ale dlaczego Szatan był w niebie? Co on robił? Dzień i noc oskarżał Bożych wybranych (i słusznie). To właśnie uczynił w Księdze Hioba, lecz nie znalazł nic, o co mógłby go oskarżyć. Odkąd zwycięski Jezus wstąpił do nieba, Szatan nie może już oskarżać odkupionego ludu Bożego.

Rzymian 8:33-4 podaje prostym językiem to, co zostało tutaj powiedziane w języku przerośnym. „Kto będzie wnosić oskarżenie przeciwko tym, których wybrał Bóg? To Bóg usprawiedliwia. Kim jest ten, który potępia? Chrystus Jezus, który umarł, a nawet więcej, który zmartwychwstał, jest po prawicy Boga i także wstawia się za nami”.

Szatan, oskarżyciel, nie może już dłużej oskarżać wybranego ludu Bożego o grzech, ponieważ Chrystus umarł, aby zapłacić za nasze grzechy, zmartwychwstał i wstąpił z powrotem do nieba, aby wstawiać się za nami.

Przyszło królestwo kiedy Jezus otrzymał królestwo (moc, władzę i panowanie). Zobacz Mateusza 28:18 i Dzieje Apostolskie 2:36.

Prześladowana kobieta (Izrael Boży) był obiektem gniewu smoka, gdy Jezus mu uciekł. Zauważ, że wersety 13-16 stanowią bardziej szczegółowe rozwinięcie tego, co zostało powiedziane w skrócie w wersecie 6. Szatan, sfrustrowany swoim planem zniszczenia Jezusa, upokorzony wygnaniem z nieba, podąża za kościołem. Tak jak Izrael uciekł na pustynię, aby uciec przed smokiem faraonem (Psalm 74:13; Izajasz 51:9 i Ezechiel 29:3) i został przeniesiony na skrzydłach orła w bezpieczne miejsce (Wyjścia 19:4), tak i Kościół został prześladowany, ale chronieni przez Boga.

Powódz wody była pierwszą próbą Szatana przeciwko Kościołowi (prześladowania Żydów). Zobacz Izajasza 8:5-8. Co zakończyło prześladowania Żydów? Rzymianie tak zrobili, kiedy zniszczyli Jerozolimę w roku 70 naszej ery (zobacz Psalm 144:7).

W tym rozdziale wyjaśniono kontekst historyczny proroczej wizji. Izrael wiele wycierpiał w swojej historii, ale był w stanie sprowadzić na świat Mesjasza. Szatan chciał zniszczyć Jezusa, ale mu się to nie udało. Jezus po swoim zmartwychwstaniu wstąpił z powrotem do nieba, aby królować, a także poprzez swoją krew wstawiać się za swoim ludem. Szatan nie miał już prawa oskarżać wybranego ludu Bożego o grzech. Szatan, sfrustrowany, upokorzony i pokonany, był zirygowany. Ale jedyne, co mógł zrobić, to zaszkodzić Kościołowi tu, na ziemi. Podlegał do prześladowań ze strony Żydów, ale Bóg chronił Kościół, a narody ziemi powstrzymały te prześladowania, gdy Rzymianie zniszczyli Jerozolimę. Szatan nie poddał się, gdy Żydom nie udało się dokonać eksterminacji Kościoła. Następny rozdział pokazuje udanie się do morza narodów w poszukiwaniu innego instrumentu, który można wykorzystać przeciwko następnemu pokoleniu (pokoleniom) Kościoła. Było to Cesarstwo Rzymskie. Rozdział 13 pokaże smoka wzywającego Rzym spośród narodów do wykonania swego złego dzieła.

OBJAWIENIE 13

Bestia wychodzi z morza

Cesarstwo Rzymskie zostało wybrane na pionek szatana w prześladowaniu Kościoła

Bestia Morskato władza cywilna Rzymu (cesarzy), która prześladowała Kościół. W rozdziale 17 zostanie napisane, że bestia „jest”, gdy konkretny cesarz prześladowuje Kościół, i „nie jest”, gdy dany cesarz tego nie robi.

Siedem główto siedem gór, na których zbudowano Rzym, a także siedmiu królów (cesarzy). Zobacz Objawienie 17. Bestia ta była podobna do trzech bestii, lamparta, niedźwiedzia i lwa. Przypomina nam to siódmy rozdział Księgi Daniela, gdzie te bestie reprezentowały trzy światowe królestwa poprzedzające Cesarstwo Rzymskie – Babilon, Medo-Persję i Grecję. Czwarta bestia z siódmego rozdziału Daniela nie pojawia się tutaj w Apokalipsie, ponieważ czwartą bestią było Cesarstwo Rzymskie. Podobnie jak u Daniela, bestia reprezentująca Rzym ma wszystkie cechy pozostałych, jest jednak gorsza (bardziej okrutna).

Zraniona głowabyła śmierć Nerona, piątego cesarza. Był bestią, gdy prześladowała Kościół (zabił apostoła Pawła). Kiedy umarł, prześladowania ustały (bestii nie było), ale w Rzymie pojawiła się legenda, że powróci do życia. Kiedy Domicjan objął tron, wielu twierdziło, że było to odrodzenie Nerona. W sekwencji tej wizji bestia ożyła, ponieważ prześladowała Kościół.

Ci, którzy mieszkają na ziemisą niewierzącymi, gdyż naśladowcy Jezusa mieszkają w niebie (w.6). Rozumiemy, że Kościół jest Bożym przybytkiem, to znaczy, że Bóg mieszka pośród swego ludu. Zobacz Efezjan 2:6; Kolosan 3:1 i nast. oraz Filipian 3:20. Pamiętaj, że w tej księdze ci, którzy żyją w niebie, są wiernymi, a ci, którzy żyją na ziemi, to niewierzący.

Bestia ziemipochodzi z ziemi, a nie z nieba. Jego pochodzenie jest ludzkie i niewierzące. Jego wygląd przypomina baranka (naśladowcę Jezusa) identyfikującego go jako religię. Jego głos niczym smok zamiast baranka dowodzi, że jest religią fałszywą (kult cesarza). Rozprzestrzenił się po całym Cesarstwie, a gdy chrześcijanie odmówili oddania pokłonu cesarzowi, zostali ukarani.

Znak na głowie. W rozdziale 7 144 000 sług Bożych zostało naznaczonych na czołach w celu ochrony przed gniewem Bożym. Wyznaczono także wyznawców bestii, którzy mieli być chronieni przed prześladowaniami bestii. Prześladował nieoznakowanych. W historii Rzym ustanawiał cechy (takie jak związki zawodowe), aby kontrolować życie ludzi, a ci, którzy odmówili oddawania czci cesarzowi, tracili prawa obywatelskie i prawa handlowe.

Numer 666 identyfikuje bestię. Wielu próbowało schematów numerycznych przypisywania wartości każdej literze alfabetu (jak cyfry rzymskie) i dodawania wszystkich wartości konkretnego imienia, aby uzyskać liczbę 666. Wyniki pozwoliły zidentyfikować Nerona, katolickiego papieża, Napoleona, Ronalda Reagana itp. Przeczytaj uważnie: Tekst mówi, że 666 to liczba mężczyzn, liczba reprezentująca człowieka. Tak jak siedem reprezentuje doskonałość (boskość), tak sześć jest mniej niż doskonałe (człowiek). Trzy szóstki podkreślają, że jest tylko mężczyzną. Przesłanie jest następujące: Bestii, która przerazi Kościół, nie należy się bać. On jest tylko mężczyzną.

Rozdział 12 kończy się, gdy Szatan jest zirytowany i sfrustrowany, ponieważ nie udało mu się zniszczyć Jezusa. Teraz chce zniszczyć Kościół i do tego potrzebował narzędzia prześladowań. Wybrał Rzym – okrutny, arogancki i zły. Szatan dał Rzymowi władzę, aby panował nad narodami i zmuszał mieszkańców ziemi do oddawania czci Rzymowi. W ten sposób rozpoczęły się wielkie prześladowania Kościoła przez cesarza rzymskiego Domicjana. Dzięki Bogu zostałyby całkowicie pokonany.

OBJAWIENIE 14 i 15

Cztery głosy ogłaszają wynik konfliktu

Nowa piosenka- oznacza nowy wyraz dobroci Bożej (Izajasz 42:9 i n.). Tylko zbawieni w Jezusie mogą śpiewać tę pieśń. Tylko oni otrzymują całą dobroć Boga.

Cztery głosy– to cztery nagłówki, które ogłaszają wynik konfliktu pomiędzy Rzymem a Kościołem. Są to: 1) Boża sprawiedliwość triumfuje! 2) Babilon upadnie! 3) Czczyciele cesarza zostaną osądzeni! 4) Chrześcijanie, którzy zginą w konflikcie, są błogosławieni!

Zbiory pszenicy– jest zbawieniem wiernych (zob. Mateusza 3:12, 20 i Amosa 9:9, 10).

Zbiór winogronjest sąd bezbożnych w tym konflikcie.

W tym konflikcie zidentyfikowano obsadę postaci. Po jednej stronie jest baranek (łagodny i łagodny), a wraz z nim 144 000 dziewic, śpiewających pieśni pochwalne na harfach. Po drugiej stronie jest smok (okrutny, silny i dziki), a z nim bestia z morza, fałszywy prorok (bestia z ziemi) i dziesięciu królów z ich armiami oraz wielka rzesza, wszyscy naznaczeni znakiem bestia. Nadeszła godzina bitwy. Ale kto wygra? Wynik nigdy nie budził wątpliwości! Wynik jest już ogłoszony, jeszcze zanim rozpocznie się bitwa (w tej wizji). Wróg Kościoła drogo zapłaci za swoje zbrodnie, ale nawet chrześcijanie, którzy zginą w bitwie, będą błogosławieni!

Misy Gniewu –Nadeszła godzina, aby zakończyć sądy Boże na Rzymie.

Morze szklaneprzed tronem, jak w Objawieniu 4:6, wskazuje na świętość (oddzielenie) Boga. W Starym Testamencie kapłani musieli przejść przez morze brązu, zanim weszli do świątyni. Morze zmieszane z ogniem pokazuje, jak zwycięzcy w pobliżu tronu oczyszczają się poprzez cierpienie. Zobacz Filipian 3:10 i nast.

Sanktuarium wypełniło się dymem.Zobacz Wyjścia 40:34 i nast.; 1 Król. 8:10, 11 i 2 Kronik 5:13, 14. Dym wskazuje, że Bóg jest obecny w roli Sędziego i każdy powinien wszystko przerwać, zachować ciszę i po prostu patrzeć.

Nadszedł czas, aby wylać Boży gniew na tych bezbożnych.

OBJAWIENIE 16

Siedem misek gniewu

Siedem miseksą równoległe do siedmiu trąb, z tym wyjątkiem, że teraz sąd jest całkowity, a nie częściowy. Celem nie jest teraz nawoływanie do pokuty, ale całkowite zniszczenie.

MISKI

1. Wstrętne i wstrętne rany dręczą złych ludzi.
2. Morze staje się krwią, zabijające życie morskie.
3. Świeża woda zamienia się w krew.
4. Słońce pali ludzi ogniem.
5. Ludzi dręczy całkowita ciemność.
6. Królowie ze wschodu najeżdżają zza wielkiej rzeki Eufrat.
7. Hałasy, grzmoty i błyskawice; wielkie trzęsienie ziemi i wielki grad spadający z nieba.

Trąbki

1. Grad i ogień zmieszany z krwią palą roślinność
2. Wielka płonąca góra zamienia morze w krew, niszcząc ryby i statki.
3. Wielka płonąca gwiazda niszczy wodę pitną.
4. Słońce, księżyc i gwiazdy są zaciemnione
5. Dym i szarańcza z bezdennej otchłani nękają ludzi.
6. Gigantyczna armia najeżdża z Eufratu. Rzeka

Podobny obrazowy język sądów Bożych znajduje się w Księdze Sofoniasza 1:2-4; Jeremiasza 5:23 i nast. oraz Izajasza 13:10-13, 17-22.

- **Królowie wschodu** są odkupieni.
- **Trzy duchy nieczyste** szukają narody, aby poszły do beznadziejnej wojny (1 Król. 22:19-23).

Bóg grzebie Rzym i jego wasali. Można by pomyśleć, że bez wody w oceanach, bez wody w rzekach i fontannach, bez gór i wysp, z ciałami pokrytymi wrzodami, skórą płonąca od słońca, trzęsieniami ziemi i spadającymi na nie stufuntowymi gradami, „płaczeliby, wujku!”, poddaj się. Ale oni po prostu bluźnią Bogu! Nie ma dla nich nadziei. Niektóre elementy mis zostaną rozwinięte w rozdziałach 17 i 18. Trwa bitwa Armageddonu. rozdział 19. Pokonanie smoka następuje w rozdziale 20.

OBJAWIENIE 17 i 18

Babilon i bestie zostają zidentyfikowane

Wrogiem w tym konflikcie jest Rzym – prześladowca chrześcijan

Wielka nierządniczy Rzym jest postrzegany jako potęga handlowa? Zwróć uwagę na jej znaki rozpoznawcze:

1. Siedzi na siedmiu górach 17:9.
2. Ona rządzi światem w czasach Jana 17:18.
3. Strasznie prześladowuje chrześcijan. 17:6 i 18:20, 24.
4. W czasach Jana była największą potęgą handlową na ziemi. 18:3 i nast., 11 i nast., 15-19.
5. Jest podtrzymywana i wspierana przez władzę militarną (cesarzy) Rzymu. 17:3, 7.
6. Zostaje zniszczona przez własną siłę militarną. 17:16, 17.

Besti to cesarze rzymscy, którzy prześladowali Kościół:

1. August (27 p.n.e.-14 n.e.)
2. Tyberiusz (14 – 37 n.e.)
3. Kaligula (37 – 41 n.e.)
4. Klaudiusz (41 – 54 n.e.)

5. Neron (54-68, który prześladował Kościół)
6. Wespazjan (69-79 - cesarz, gdy Jan otrzymał wizję).
7. Tytus (79-81 - który pozostał, rządził tylko przez dwa lata)
8. Domicjan (81-96 - który rozpoczął straszliwe prześladowania i był ostatnim z Cezarów).

Bestia „była” u Nerona i „nie jest” u Wespazjana w tym sensie, że bestia „była”, gdy Rzym prześladował Kościół, i „nie jest”, gdy Rzym nie prześladował Kościoła. Wraz z Domicjanem bestia wyłoniła się z otchłani, aby ponownie rozpocząć prześladowanie.

Kiedy Jan napisał, pięciu cesarzy umarło (August do Nerona), jeden był (Wespazjan), jeden miał przyjść (Tytus) i zostać na jakiś czas (dwa lata). Bestią (prześladownicą) był Domicjan, ósmy cesarz z rodziny Cezarów, którego przeznaczeniem była porażka.

Dziesięć rogów mogą być królami narodów wasalnych, które sprzymierzyły się z Rzymem. Ale ciekawym faktem historycznym jest to, że po Domicjanie było dokładnie dziesięciu cesarzy, którzy również prześladowali Kościół. Wszystko to było skazane na porażkę.

Tych dziesięciu cesarzy po Domicjanie również prześladowało Kościół:

- 1) Trajan (98-117)
- 2) Hadren (117-138)
- 3) Antonin (138-161)
- 4) Marek Aureliusz (161-180)
- 5) Przecięcie przegrody (193-211)
- 6) Maksymin (235-238)
- 7) Urządzenia (249-251)
- 8) Waleriana (253-260)
- 9) Dioklecjan (284-305)
- 10) Galerie (305-311)

Nierządnicą utożsamiana jest z Rzymem, potęgą handlową. Była brutalna, a jej upadek był skutkiem rzymskiej potęgi militarnej. Wielkim wrogiem chrześcijan w Apokalipsie był Rzym, władza cywilna i handlowa. Wiadomość była taka, że Rzym upadnie.

Upadek Babilonu – Rzym zostaje pokonany

Kupcy ziemscy- Aspektem Cesarstwa Rzymskiego, o którym tu mowa, jest siła handlowa. Widzieliśmy, że Cesarstwo Rzymskie ma trzy aspekty: władzę cywilną i militarną (bestia z morza), fałszywą religię kultu cesarza (fałszywy prorok lub bestia lądowa) i władzę handlową (pijana nierządnicą Babilonu). Kobieta żyła w luksusie (w.7) i wzbogacała biznesmenów (w.3). Kupcy ziemscy (czciciele cesarza) lamentowali, gdy upadła, ponieważ stracili partnera handlowego (w. 11-14, 19).

Prostytycja- Kiedy ktoś sprzedaje się moralnie, fizycznie lub etycznie tylko dla korzyści materialnych lub bezpieczeństwa materialnego, nazywa się to prostytycją.

Najpotężniejsze i najbardziej pożądane miasto zostaje potępione przez Boga za zbrodnie przeciwko Kościołowi. Pozostaje przestrogą dla wszystkich, którzy uważają się za samowystarczalnych. Nie zniżajcie się nad dziećmi Bożymi!

Bóg potępił najbardziej zazdrościnę i potężne miasto z powodu zbrodni, które popełniła przeciwko chrześcijanom. Pozostaje przestrożą dla wszystkich, którzy uważają się za samowystarczalnych. Nie można źle traktować dzieci Bożych.

OBJAWIENIE 19

Uczta weselna Baranka i klęska wrogów

Kościół będzie błogostawiony, a prześladowcy zostaną zniszczeni

Dym unosi się na wieki wieków- ten sam język jest używany w odniesieniu do Edomu (Izajasz 34:10) i Sodomy (Judy 7). Oznacza całkowitą porażkę z rąk Boga.

Królestwo Pana, Boga naszego- Bóg zawsze królował nad wszechświatem. Nigdy nie było chwili, w której nie miał całkowitej kontroli nad sytuacją. Stwierdzenie, że Bóg teraz króluje, oznacza, że działał, aby zmanifestować swoje panowanie. Czasami Bóg pozwala działać swoim wrogom. Kiedy jednak; Powstaje, aby położyć kres ich działaniom, mówimy, że królował lub dominował.

Uczta weselna Baranka- Jezus jest barankiem, a Kościół Jego oblubienicą lub żoną (Efezjan 5:22-33). Znaczenie tutaj to czysta radość, honor i szczęście dla Kościoła.

Ubrana jak panna młoda- Ubrała się w swoje prawe uczynki.

biały koń- w tej wizji tylko Jezus jedzie na białym koniu.

Jego imię- oznacza jego charakter, jego cnoty i jego tożsamość. Tylko On ma imię, którego nikt nie zna, ponieważ nikt inny nie jest Mu równy. Imię jego to Cudowny Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Przedwieczny, Książę Pokoju, Prawdziwy, Słowo, Król królów i Pan panów (Izajasz 9:6).

Krew na Jego szacie- Czy to Jego krew? Krew męczenników? Albo krew wrogów?

Ostry miecz- Zobacz wersję 21. To właśnie tym mieczem zabijano wrogów. Jego wyznawcy nie walczyli własną bronią. Miecz Jezusa pokonuje wszystkich wrogów (Hebrajczyków 4:12 i Efezjan 6:17).

Wieczera Boża- jest tylko dla myszołowów! Menu to mięso martwych wrogów! Zaproszenie wydano jeszcze przed rozpoczęciem bitwy, ponieważ wynik nigdy nie był kwestionowany.

jezioro ognia- Kiedy ktoś wejdzie do jeziora ognia (bestia, fałszywy prorok, smok i grzesznicy) jest to koniec jego czynu. Wypadli z gry! Smok nie został jeszcze wrzucony do jeziora ognia, ponieważ w tej wizji będzie działał ponownie. Wszyscy umarli (zarówno ci, którzy umarli w Chrystusie, jak i ci, którzy zginęli w służbie bestii) wszyscy zostaną wskrzeszeni, ale Cesarstwo Rzymskie już nigdy nie podniesie swojej brzydkiej głowy!

Upadek Rzymu był radosnym wydarzeniem dla wszystkich, którzy cierpieli pod jej potężną i okrutną ręką. Radość była jak uczta weselna, podczas której panna młoda zostaje przyjęta przez swego ukochanego. Z drugiej strony tych, którzy prześladowali Kościół, spotkała jedynie straszliwa porażka i absolutne upokorzenie. Zamiast zostać zaproszeni na ucztę weselną, jak to było w przypadku świętych, pokonani

wrogowie kościoła zostaliby pożarci przez ptaki zaproszone na ucztę z martwego mięsa. Rzym (to znaczy Cesarstwo Rzymskie, które prześladowało Chrystusa i Kościół) zostaje pokonany i nigdy więcej nie powstanie. Spełnił się na niej gniew Boży.

OBJAWIENIE 20

Tysiąclecie i Sąd Wielkiego Białego Tronu

Szatan zostaje całkowicie pokonany w używaniu Rzymu przeciwko Kościołowi

Anioł z nieba- W tej części wizji Jan jest na ziemi.

Mając klucz do otchłani- Szatan, określany jako gwiazda spadła z nieba, w rozdziale 9 miał ten klucz, ale teraz ma go anioł z nieba, co wskazuje, że szatan został pokonany.

Smok związany przez 1000 lat- Diabeł jest całkowicie i doskonale [całkowicie] pokonany i związany w związku z jego działaniem w Rzymie przeciwko Kościołowi (popatrzcie na łańcuch, dół i zamknięte pieczęcie). To był koniec historii Cesarstwa Rzymskiego, ale nie dla Szatana. Zostałby zwolniony, aby spróbować ponownie, używając innych narodów.

Przez 1000 lat- 1000 lat nie mówi o okresie, ale o stanie rzeczy. W odniesieniu do szatana oznacza to całkowitą porażkę. W odniesieniu do świętych jest to całkowite zwycięstwo. Liczba 1000 oznacza całość. Psalm 50:10 mówi, że na tysiącach wzgórz Bóg jest właścicielem bydła. Powtózonego Prawa 7:9 mówi, że Bóg dotrzymuje swoich obietnic przez tysiąc pokoleń. Psalm 105:8 i 1 Kronik 16:15 mówią, że Bóg nakazywał swoje słowo przez tysiąc pokoleń. Ideą jest całość, a nie ograniczony okres czasu. Zwróć uwagę na kilka innych pomysłów dotyczących 1000 lat:

1. 1000 lat to cała chrześcijańska dyspensacja (od tego momentu aż do końca czasów). Problem z tym pomysłem polega na tym, że wymaga on krótkiego okresu historii Ziemi po końcu czasów.
2. 1000 lat to cały czas aż do chwili tuż przed drugim przyjściem Chrystusa. Problem z tym pomysłem polega na tym, że ograniczyłby on okres panowania kapłaństwa chrześcijan do okresu krótszego niż cała era chrześcijańska.
3. 1000 lat po zniszczeniu Rzymu, kiedy rozkwitło chrześcijaństwo. Problem z tym pomysłem polega na tym, że wymagałoby to wskrzeszenia zmarłych męczenników około tysiąca lat temu.

Szatan w zamkniętej otchłani- Szatan nie jest ograniczony w działaniu, jest zatrzymany!

Szatan uwolnił się na krótki czas, aby zwieść narody- To nie jest okres, ale przesłanie, w którym Bóg mówi do chrześcijan: „Ochraniałem was w przeszłości i będę to czynił w przyszłości, gdziekolwiek i kiedykolwiek, przeciwko każdemu wrogowi. To jest Boża gwarancja na przyszłość, tak jak w Ezechiela 38 i 39.

Ci, którzy zasiadają na tronach. Królują ci, którzy zasiadają na tronach. Są to ci, którym dano władzę sądenia. Kim oni są? Oni są zwycięscy, wiernych świętych, żywych i umarłych. Jezus obiecał, że zwycięzcy będą mieli z Nim udział w panowaniu nad narodami (Objawienie 2:26 i nast.; 3:21; 11:15-18; 18:20). To jest to samo, co w Daniela 7:21,22.

Dusze tych ludzi ścięto ze względu na Jezusa- To są męczennicy prześladowań. Zmartwychwstają (żyją) i królują z Chrystusem. Wyobraź sobie pole bitwy po bitwie z Objawienia 19, gdzie ziemia jest zaśmiecona ciałami poległych. Zabici, będący chrześcijańskimi męczennikami, zmartwychwstają i dołączają do żyjących

świętych na tronach, aby rządzić z Bogiem. Ci, którzy zostali zabici, nie stracili, ponieważ natychmiast zostali wskrzeszeni, aby już więcej nie umierali. To jest „pierwsze zmartwychwstanie”. Zauważ, że są to tylko męczennicy konfliktu z Objawienia, a nie ci chrześcijanie, którzy umierali na przestrzeni dziejów. To nie jest dosłowne zmartwychwstanie, które nastąpi, gdy Jezus powróci. Jest to jedynie symboliczny sposób powiedzenia, że wierni święci odnieśli zwycięstwo i byli bezpieczni.

Reszta zmarłych– to ci, którzy zginęli w wizji w służbie bestii i pozostają martwi przez 1000 lat (symbolicznie), aby zostać wskrzeszeni i ponownie zniszczeni. Byli żywymi przegranymi. Są martwymi przegranymi i będą żyć ponownie tylko po to, by zostać przegranymi. Werset 5 jest w nawiasie. Aby zrozumieć sens, przeczytaj w.4, a następnie w.5b: („Chrześcijańscy męczennicy żyli i królowali z Chrystusem przez tysiąc lat. To jest pierwsze zmartwychwstanie.”) To, że wrogowie Jezusa pozostają martwi przez tysiąc lat, oznacza po prostu, że zostali całkowicie pokonani w wojnie z Chrystusem i Kościołem. Nie odnosi się to do dosłownego okresu czasu.

Pierwsze zmartwychwstanie- to jest zmartwychwstanie męczenników dla Jezusa. Nazywa się to „pierwszym”, ponieważ Jan zobaczy drugie zmartwychwstanie. Zarówno służy Boga, jak i służy bestii umarli w pierwszej śmierci, ale tylko dobrzy ludzie dostąpią pierwszego zmartwychwstania. Pierwsze zmartwychwstanie dotyczy życia i panowania, natomiast drugie zmartwychwstanie dotyczy drugiej śmierci. Przesłanie jest takie, że zmarli w Chrystusie mają udział w zwycięstwie z taką samą pewnością, jak żywi służy Boży.

Kapłani Boży...panowanie 1000 lat – tu nie chodzi o to, jak długo będzie panował Jezus, ale o to, jak długo będą panować święci. Nie chodzi tu o czas, ale o całkowite zwycięstwo i błogosławieństwo. To, co posiadali przed śmiercią (królestwo kapłanów), trwało po ich śmierci. W życiu i śmierci służy Boży odnoszą zwycięstwo.

Szatan rozwiązał i zwodzi narody (ponownie)- Szatan będzie nadal działał na świecie, aby zniszczyć wiarę sług Bożych.

Goga i Magoga– Są kimkolwiek, ale nikim konkretnym, tak jak zostało to użyte w Ezechiela 38, 39. Przesłanie jest takie w obu miejscach: Bóg mówi do swego ludu: „Już cię broniłem i zapewniłem ci zwycięstwo w obecnym kryzysie i zrobię to znowu, kiedy tylko będziesz tego potrzebować.” Nacisk położony jest na wielkość tego nowego przyszłego wroga (cokolwiek) i łatwość, z jaką Bóg również go pokona. Chrześcijanie, nie martwcie się Bożym pragnieniem i zdolnością chronienia was przed wszystkimi wrogami, teraz i w przyszłości! Uwaga na temat teorii sprzed milenialsów: Wszelkie próby stworzenia ogromnej armii nienawidzących Boga w świecie, w którym Szatan nie działa, a żyją jedynie służy Boga, są skazane na niepowodzenie (zwłaszcza jeśli wierzy się w niemożność apostazji).

Diabeł wrzucony do jeziora ognistego- Ogień symbolizuje całkowitą porażkę. Nikt nie wraca po wrzuceniu do jeziora ognia. To nie jest kara wieczna, ale zwycięstwo ludu Bożego i pokonanie wrogów Boga.

Wielki biały tron– nie jest dosłownym dniem sądu, przed którym wszyscy ludzie muszą się pewnego dnia stawić. To jest tak jak w Daniela 7:9-12, gdzie sądzony jest Rzym (czwarte królestwo).

Drugie zmartwychwstanie- powstają czciciele bestii. Służy Boży nie są nimi dlatego, że zostali wskrzeszeni 1000 lat wcześniej (w wizji).

W tej wizji diabeł jest skazany na 1000 lat, aby pokazać, jak został całkowicie pokonany w swojej wojnie przeciwko kościołowi, używając Rzymu. Zostaje na chwilę uwolniony, bo po Rzymie byłyby inne próby i spotkałby je ten sam los. Zwycięstwo ukazane jest w wizji świętych (żyjących i wskrzeszonych), panujących i sędziujących w doskonałym [całkowitym] zwycięstwie. Rozdział ten mówi o całkowitym zwycięstwie Kościoła i całkowitej porażce Szatana i Kościoła prześladowającego Cesarstwo Rzymskie.

W tym rozdziale jest napisane:

całkowite zwycięstwo Kościoła

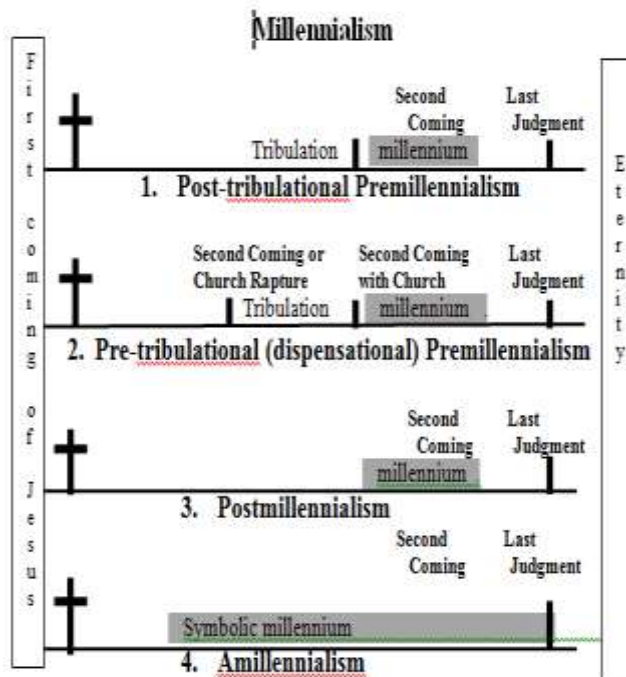
- a. Podczas prześladowań ze strony Rzymu niektórzy chrześcijanie giną.
- b. Zasiadają na tronach i sądzą przez 1000 lat
- c. Męczennicy powstają, aby panować z Chrystusem przez 1000 lat

całkowita porażka szatana

- a. Szatan zostaje pokonany w próbie zniszczenia kościoła za pomocą Cesarstwa Rzymskiego
- b. Rzym upada i znika
- c. Przyszłe próby szatana wykorzystującego inne narody również zakończą się niepowodzeniem
- d. Szatan zostaje zniszczony

Kościół prześladowający Cesarstwo Rzymskie.

- a. W wizji walki dobra ze złem wszyscy, którzy służą bestii, giną
- b. Te pozostają martwe przez 1000 lat
- c. Po 1000 latach zmarli słudzy bestii zostaną wskrzeszeni, a następnie zostaną osądzeni i zniszczeni w jeziorze ognia.

Termin „millennium” nie występuje w tłumaczeniu na język angielski. Pochodzi od łacińskiego słowa oznaczającego tysiąc lat. Różne interpretacje to:

Premilenialści przyjmują, że królestwo Chrystusa nie zostało jeszcze ustanowione i że Jego drugie, dosłowne i cielesne przyjscie na ziemię poprzedzi jego ustanowienie, po którym będzie królował przez tysiąc lat przed końcem historii.

Dyspensacjoniści wierzą, że Izrael różni się od Kościoła i że Bóg ustanowi w Izraelu tysiącletnie królestwo, w którym Chrystus po swoim powrocie będzie rządził światem z Jerozolimy przez tysiąc lat.

Postmillenarystów wierzyć, że królestwo Chrystusa zostało ustanowione jako kontynuacja Jego pierwszego przyjscia, że tysiąclecie będzie złotym wiekiem królestwa, trwającym prawie do końca historii, po którym Chrystus przyjdzie po raz drugi na końcu historii.

amillenarystów Nie akceptują żadnej z tych teorii, ale z różnych powodów. Niektórzy z nich wierzą, że tysiąc lat nie symbolizuje żadnego elementu czasu, lecz po prostu pełnię zwiaststwa Chrystusa i jego świętych nad Szatanem i wszystkimi jego agentami.

Z metaforami milenijnymi powiązано także różne inne ruchy społeczne i polityczne, zarówno religijne, jak i świeckie.

Pierwszym wyraźnym przeciwnikiem premilenializmu kojarzonego z chrześcijaństwem był Marcjon (85-160 n.e.). Marcjon sprzeciwiał się używaniu Starego Testamentu i większości ksiąg Nowego Testamentu, które nie zostały napisane przez apostoła Pawła. Był pierwszym wielkim heretykiem, który drastycznie zerwał z wiarą pierwotnego kościoła, porzucając doktrynę o rychłym, osobistym powrocie Chrystusa. Marcjon nie wierzył w prawdziwe wcielenie i dlatego w jego systemie nie było logicznego miejsca na prawdziwe Drugie Przyjście. Spodziewał się, że większość ludzkości zginie. Podważał ważność Starego Testamentu i zawartego w nim Prawa. Innymi premilenialistami przedniczejkami byli Ireneusz, Justyn, Teofil, Tertulian i Hipolit z Rzymu. pl.wikipedia.org/wiki/Premilenializm

OBJAWIENIE 21

Nowe Jerozalem zstępuje z nieba

Wierny Kościół triumfuje

Nowe niebo i nowa ziemia -Sytuacja chrześcijan jest obecnie „nowa”. W 20:11 widzieliśmy niebo i ziemię uciekające przed obliczem Boga. Jest to apokaliptyczny opis ataku Boga na świat nieprawych. Zobacz Izajasza 13:6-22; 2 Piotra 2:5; 3:6; Izajasza 34:1-17; Nahuma 1:1-5 i Sofoniasza 1:2n. Językiem Bożego sądu nad narodem jest demontaż świata tego narodu. Język błogostawienia narodu jest zatem odwrotny. On czyni wszystko nowym. Daje im nowe niebo i nową ziemię do życia dla swego ludu. Nowe niebo i nowa ziemia to nowa sytuacja, środowisko lub stan rzeczy. Przeczytaj Izajasza 65:1 i nast. i zobacz, że nowe niebo i nowa ziemia dla Jerozolimy były radością i radością.

Morza już nie ma- cały świat rzymski (z którego powstała bestia) zniknął.

Święte miasto, Nowa Jerozolima- Kościół, oblubienica Baranka.

Zejście z nieba-Pochodzenie Kościoła jest niebiańskie i boskie. Zwierzęta, które wyszły z ziemi, podkreślały, że są pochodzenia ludzkiego. Zobacz Objawienie 13 i Daniel 7.

Panna młoda ozdobiona- Nie jest brudna, zakrwawiona i pobita, ale raczej czysta, niewinna i radosna.

Wytrzymaj każdą łzę- Przeszłe (i bezpośrednio) problemy kościoła minęły. Porównaj z Izajaszem. 14:3; 30:19; 35:9 i 25:8.

Śmierci już nie będzie- Rzym nie będzie już więcej męczenników.

Oblubienica Chrystusa- To obrazowy opis Kościoła, obecnego, wiernego i zwycięskiego. To nie jest niebo, ale Kościół, który zstąpił z nieba (boskie pochodzenie). Ona jaśnieje niebiańską chwałą.

Ściana- Jest chroniona i bezpieczna.

Dwanaście fundamentów- Kościół zbudowany na fundamencie dwunastu apostołów. Efezjan 2:20 (Kościół jest zbudowany na tym, czego nauczali).

Zmierz miasto- aby podkreślić Jej świętość i chwałę (por. Ezechiela 42:20). To jest sześcian (czterokwadrat), tak jak żydowska świątynia była sześcianem. To jest miasto, w którym mieszka Bóg, a nie Babilon, w którym mieszka grzech. Ezechielowi polecono zmierzyć świątynię (43:10-12), „aby dom Izraela zawstydził się za swoje niegodziwości i dał poznać kształt domu... aby przestrzegali jego kształtu i wszystkich obrzędów”. Pomiar mówi o świętości. Jego rozmiar mówi także o „chwale i bezpieczeństwie”, wysoki, szeroki i szeroki na 1500 mil.

Ściana z jaspisu... - Kościół jest cenny.

Żadnej świątyni- Kościół jest świątynią Boga.

Nie potrzeba słońca- oświecony duchowo.

Narody chodzą w jej świetle- Jeśli to jest wieczność, to skąd pochodzą narody? Wszyscy niezbawieni w tej wizji udali się do jeziora ognia. Kościół jest nosicielem światła, w nim nadzieja narodów. Kościół wzgardzony i pobity, teraz stoi na wzgórzu.

Bramy nigdy się nie zamykają- To ochrona, a nie noc, kiedy bramy musiałyby być zamknięte, żeby nie dopuścić najeźdźców.

Nic nieczystego- Do kościoła mogą wejść wyłącznie osoby święte (oczyszczone krwią Jezusa).

Jest to obraz triumfującego kościoła w historii, a nie w wieczności (choć prawdy tutaj będą trwać w wieczności, tylko bardziej żywe). To nie jest Kościół w niebie. Wciąż świeci między narodami i oświeca tych, którzy chodzą w ciemności. Wierny Kościół jest zwycięski, chwalebny, bezpieczny, radosny, czysty i ewangelizacyjny. To opisuje wierny kościół w każdym wieku.

OBJAWIENIE 22

Ostrzeżenie i zaproszenie

Rzeka wody życia- W Ewangelii Jana 4 Jezus użył tej liczby do określenia wszystkich błogosławieństw, które spływają na dzieci Boże. W Jana 7:37-39 Jezus używa tej figury w odniesieniu do Ducha Świętego. Z Pisma Świętego jasno wynika, że chrześcijanie już piją wodę życia. Nie musimy czekać do wieczności, żeby to

wypić. Zobacz w Księdze Ezechiela 47:1-12, że jest to obraz błogosławieństwa, które Bóg zapewnił sprawiedliwym, które płynie od Boga przez sprawiedliwych do jałowych i martwych miejsc na świecie.

Tron Boga i Baranka- Tu łączy się miłosierdzie i władza Boga. Gdyby to była wieczność, miałyby to miejsce po tym, jak Baranek oddał tron Bogu (1 Koryntian 15:24 i nast.).

Liście drzewa- Ofiara Kościoła składana narodom, która przynosi duchowe uzdrowienie, nazywa się ewangelizacją. Wierny, zwycięski, pełen chwały i błogosławiony Kościół ewangelizuje. Obyśmy dzisiaj byli tym kościołem! Zobacz Jego oblicze - bliskość komunii Boga z Jego Kościołem

Króluj na zawsze- Objawienie 5:10 stwierdza, że na ziemi panuje królestwo kapłanów. Żyj lub umieraj, święci królują.

Nie pieczętujcie słów tego proroctwa- Danielowi powiedziano, aby zapieczętował swoją wizję, ponieważ czas spełnienia był odległy (około 400 lat - Daniel 8:26). Wizja ta nie miała zostać zapieczętowana, gdyż czas jej spełnienia był bliski.

Niech niesprawiedliwi czynią nieprawość- Nie jest to zachęcanie ludzi do czynienia zła, ale stwierdzenie, że ludzie postępują zgodnie z charakterem.

Prawo do drzewa życia- Drzewo życia jest w mieście i mieszkają tam tylko wierni. Prawo to jest przywilejem przyznanym tym, którzy należą do Jezusa, ale prawo to może zostać odebrane każdemu chrześcijaninowi. Nie chodzi tu o wieczność, a nauka „raz zbawiony, zawsze zbawiony” nie jest biblijna. Objawienie 2:10 obiecuje koronę życia tym, którzy są wierni aż do śmierci. Jezus obiecał zwycięzcy: „Nie wymażę imienia jego z księgi żywota” (Objawienie 3:5). Sugeruje się, że imię tych, którzy odstąpią, zostaną wymazane z Księgi Życia.

Dodano plagi- Jak ci, którzy majstrowali przy tej księdze od dnia jej napisania, mogli zostać poddani plagom zapisanym w tej księdze? Istnieją tylko trzy możliwości:

- 1) Wszyscy zmarli, którzy manipulują, zostaną wskrzeszeni, aby mogli przeżyć okres ucisku, kiedy wypełnią się Plagi.
- 2) Wszyscy zmarli, którzy manipulują, będą cierpieć te same plagi, gdy będą w wieczności (wymaga to wojny nuklearnej na ziemi, wskrzeszenia armii czerwonych chińskich, zmutowanej szarańczy, oceanów i rzek zamienionych w krew, zmartwychwstania Goga i Magoga itp.
- 3) Ci, którzy manipulują, nie zostaną dotknięci plagami zapisanymi w tej księdze. (Wymaga to, aby plagi były symbolicznym przedstawieniem wyroków Bożych na niegodziwych, gdyż w przeciwnym razie Jego groźba byłaby daremna).

STRESZCZENIE KSIĄŻKI

„Głównym założeniem tej księgi jest pocieszenie i pewność ostatecznego triumfu. W swój wyjątkowy sposób księga opowiada o nadchodzącej i straszliwej burzy. Widzieliśmy, że sercem wszechświata jest niebiański tron! Bóg i Baranek rządzą – nie Włochy. Widzieliśmy, jak pieczęcie się ujawniają, trąby ostrzegają, a czasy karzą w sposób pełny i całkowity. Widzieliśmy, jak święci zostali zapieczętowani przed nadchodzącą furią na bezbożnych; widzieliśmy, jak świat był atakowany kawałek po kawałku; gdzie znajdowały się jej zapasy wody; jej handel został zrujnowany, a jej armie zostały pokonane, gdy ich posiadłość została najechna; jej bogowie zostali ukarani, podczas gdy jej społeczeństwo pograżyło się w upadku. Widzieliśmy Kościół pod piętą ciemności, a Świadkowie głosili ewangelię w worach i ze

śmiercią czekając na nich, widzieliśmy, jak wewnętrzna świątynia trzymała się, a Świadkowie lojalnie głosili, a po śmierci zostali usprawiedliwieni w zmartwychwstaniu. Widzieliśmy lud Boży na pustyni, ale widzieliśmy, jak był karmiony, gdy Diabeł był bezsilny na ziemi i w niebie. Widzieliśmy, jak Rzym tonął we krwi, ogniu i dymie. Rzym jest widoczny we wszystkich swoich apokaliptycznych przejawach, od morskiej bestii prześladowań cywilnych po religijnego zbrodniarza, bestię ziemską. A Bóg wszelkiej mocy pieczę bestię morską; a uwodzicielska moc odnoszącego sukcesy komercyjnego Rzymu (Nierządniczy) zostaje podpalona z niczyjej ręki i płonie jak ogień Nerona nigdy nie - wiecznie i całkowicie. Widzieliśmy koniec Rzymu przedstawiony w bitwie Armagedonu i słyszeliśmy, jak Wąż młócił się, gdy był związany i posypywany solą przez tysiąc lat, podczas gdy święci, żywi i umarli, zasiadali na tronie ze swoim Panem! Widzieliśmy pełną historię tych, którzy zginęli w służbie bestii. Nie zostali wyniesieni na tron, jak tylko po to, aby w końcu umrzeć jeszcze raz w jeziorze ognia. Słyszymy od Boga przez „mały czas” stracenia Diabła, że wszelkie próby Diabła są skazane na niepowodzenie, zawsze i wszędzie. A potem zobaczyliśmy obraz Kościoła Bożego. Konsekrowani w jej służbie; chwalebna i zaszczycona swoją reputacją i wyglądem; niepokonana w swojej sile; intymna w swojej komunii; błogosławieństwo dla świata i umiłowana przez swego Pana. JEJ PRZYSZŁOŚĆ BEZPIECZNA I JEJ WIECZNE TRIUMPHY!”

(Z OBJAWIENIA, Jima McGuiggana, Patrząc na serię biblijną, Międzynarodowe zasoby biblijne, Lubbock, Teksas, 1976.)

Nieortodoksyjna interpretacja Apokalipsy

Autor: Randolph Dunn

Rozdział 1

Tło Objawienia Jan Apostoła

Domicjan wierzył w prorocze znaki i nalegał, aby nazywać siebie bogiem. Około roku 86 w Efezie zbudowano świątynię Domicjana. Sprzeciw Jana wobec kultu cesarza, oprócz ciągłego głoszenia Ewangelii Chrystusa, ostatecznie dotarł do uszu Domicjana i skłonił go do podjęcia działań. W roku 94 n.e. starszy Jan Apostoła został zesłany na wyspę Patmos.

(drivethruhistoryadventures.com/john-exiled-to-patmos)

Apostoła Jan został później uwolniony, prawdopodobnie ze względu na podeszły wiek, i wrócił na tereny dzisiejszej Turcji. Zmarł jako starzec jakiś czas po roku 98. (gotquestions.org/apostle-John-die.html)

Podobnie jak Euzebiusz i inni, jesteśmy zobowiązani umiejscowić wygnanie Apostoła na Patmos za panowania cesarza Domicjana (81-96). Po śmierci Domicjana Apostoła powrócił do Efezu za panowania Trajana i tam zmarł około roku 100 n.e. w sędziwym wieku. (Historia Kościoła III.13.1)

(puritanboard.com/threads/apostle-john-polycarp-and-patmos.79254/)

Jezus z Nazaretu

Jak opisano w Nowym Testamencie, Jezus został najprawdopodobniej ukrzyżowany w piątek 3 kwietnia 33 roku naszej ery. Najnowsze dochodzenie, o którym doniesiono w czasopiśmie „International Geology Review”, skupiało się na trzęsieniu ziemi w Morzu Martwym, położonym 13 mil od Jerozolimy. Mateusza 27 wspomina, że trzęsienie ziemi zbiegło się z ukrzyżowaniem: „A gdy Jezus ponownie zawołał donośnym głosem, oddał ducha. W tej chwili zasłona świątyni rozdarła się na dwoje od góry

do dołu. Ziemia się zatrzęsła, skały pękły i grobowce się otwały.” (livescience.com/20605-jesus-crucifixion.html)

Szawel z Tarsu – Paweł

„Gdy go kamienowali, Szczepan modlił się: «Panie Jezu, przyjmij ducha mego». Wtedy upadł na kolana i zawołał: «Panie, nie poczytaj im tego grzechu». Powiedziawszy to, zasnął (umarł). I był tam Saul, który wyraził zgodę na jego śmierć.

„W tym dniu wybuchło wielkie prześladowanie Kościoła w Jerozolimie i wszyscy oprócz apostołów rozproszyli się po Judei i Samarii. Pobożni ludzie pochowali Szczepana i bardzo go opłakiwali. Ale Saul zaczął niszczyć kościoły. Chodził od domu do domu, porywał mężczyzn i kobiety i wtrącał ich do więzienia”. (Dzieje 7:59-8:3)

Dokładne szczegóły śmierci św. Pawła nie są znane, ale tradycja głosi, że został on ścięty w Rzymie i tym samym umarł jako męczennik za wiarę. Jego śmierć była prawdopodobnie częścią egzekucji chrześcijan zarządzonych przez rzymskiego cesarza Nerona po wielkim pożarze miasta w 64 r. (britannica.com/biography/Saint-Paul-the-Apostle)

Neron (54–68)

Wraz z zamordowaniem cesarza Gajusza (Kaliguli) w roku 41 n.e. Klaudiusz został cesarzem (41-54). Ponieważ Żydzi nieustannie czynili zamieszki za namową Chrestusa, on [Klaudiusz] wypędził ich z Rzymu. Tak pisze rzymski historyk Swetoniusz o wydarzeniach, które miały miejsce w Rzymie około roku 52 n.e. „Chrestus” mógł być cierniem w boku rzymskich polityków, pragnących pozbyć się go i jego kohort. Lub „Chrestus” może być sposobem, w jaki niedoinformowani biurokraci wymawiali imię Christus, co do którego spierali się Żydzi. Takie spory między Żydami i chrześcijanami nie były nieznanymi; np. w Efezie. (Dzieje Apostolskie 19)

Klaudiusz prawdopodobnie i nieumyślnie był pierwszym cesarzem, który prześladował chrześcijan (postrzeganych jako sekta żydowska) – jak się wydaje, za zakłócanie spokoju. Spisek Agrypiny udało się przekonać męża Klaudiusza do adopcji jej syna Nerona i postawienia go przed własnym synem Klaudiusza na pierwszym miejscu w kolejce do tronu. Niezaspokojona troska matki, następnie zamordowała Klaudiusza, a Neron rządził światem w wieku 17 lat, rządząc od 54 do 68 rne, kiedy Senat skazał go na śmierć za zdradę stanu.

Neron, mężczyzna o jasnoniebieskich oczach, grubej szyi, wystającym brzuchu i wrzecionowatych nogach, był szalonym i okrutnym cesarzem, człowiekiem żadnym przyjemności, który rządził światem poprzez kaprysy i strach. W końcu kazał zadźgać matkę za zdradę stanu, a jego żonę Oktawię ścięto za cudzołóstwo. Następnie kazał wystawić głowę Oktawii swojej kochance Poppei, którą po latach kopnął na śmierć, gdy była w ciąży.

W nocy 18 lipca roku 64 n.e. w dzielnicy handlowej Rzymu wybuchł pożar. Podsypane letnim wiatrem płomienie szybko rozprzestrzeniły się po suchych, drewnianych konstrukcjach Cesarskiego Miasta. Wkrótce ogień zaczął żyć własnym życiem, trawiąc wszystko na swojej drodze przez sześć dni i siedem nocy. Kiedy pożar w końcu dobiegł końca, pozostawił siedemdziesiąt procent miasta w tłących się ruinach.

Wkrótce pojawiły się pogłoski oskarżające cesarza Nerona o wydanie rozkazu spalenia miasta i stanie na szczycie Palatynu, grając na lirze, podczas gdy płomienie pożerały otaczający go świat.

Pogłoski te nigdy nie zostały potwierdzone. W rzeczywistości Neron pospieszył do Rzymu ze swojego pałacu w Antium (Anzio) i przez całą pierwszą noc biegał po mieście, a jego strażnicy nie kierowali wysiłkami, aby stłumić ogień. Ale pogłoski nie ustały i cesarz szukał kozła ofiarnego. Znalazł ją u chrześcijan, wówczas dość mało znanej sekty religijnej, mającej niewielu wyznawców w mieście. Aby uspokoić masy, Neron dosłownie kazał lwom karmić swoje ofiary podczas gigantycznych spektakli odbywających się w pozostałym amfiteatrze miasta.

Z popiołów ognia powstał bardziej spektakularny Rzym. Miasto z marmuru i kamienia z szerokimi ulicami, arkadami dla pieszych i wystarczającymi zapasami wody, aby stłumić przyszłe płomienie. Gruz po pożarze wykorzystano do zasypania bagien opanowanych przez malarię, które nękały miasto od pokoleń.

Historyk Tacyt napisał:

„Teraz zaczął się najstraszniejszy i najbardziej niszczycielski pożar, jakiego kiedykolwiek doświadczył Rzym. Zaczęło się w Cyrku, gdzie przylega do wzgórz Palatynu i Caelian. Pożar, który wybuchł w sklepach sprzedających towary łatwopalne i podsycany wiatrem, natychmiast wzmógł się i ogarnął całą długość Cyrku. Nie było żadnych otoczonych murem rezydencji, świątyń ani żadnych innych przeszkód, które mogłyby go zatrzymać. Najpierw ogień gwałtownie przetoczył się po poziomych przestrzeniach. Potem wspiął się na wzgórze, ale wrócił, by ponownie spustoszyć niższy teren. To przekroczyło wszelkie środki zaradcze. Wąskie, kręte uliczki i nieregularne bloki starożytnego miasta sprzyjały jego rozwojowi.

„Przerażone, wrzeszczące kobiety, bezradni starzy i młodzi, ludzie dbający o własne bezpieczeństwo, ludzie bezinteresownie wspierający inwalidów lub czekający na nich, zarówno uciekinierzy, jak i oporni – wszystko to potęgowało zamieszanie. Kiedy ludzie oglądali się za siebie, groźne płomienie pojawiały się przed nimi lub otaczały ich. Kiedy uciekli do sąsiedniej dzielnicy, wybuchł pożar – w grę wchodziły nawet odległe dzielnice.

„W końcu, nie mając pojęcia, gdzie i przed czym uciekać, tłoczyli się na wiejskich drogach lub leżeli na polach. Niektórzy, którzy stracili wszystko – nawet jedzenie na cały dzień – mogli uciec, ale woleli umrzeć. Podobnie postąpili inni, którym nie udało się uratować swoich bliskich. Nikt nie odważył się walczyć z płomieniami. Próbowo tym udaremniły groźne gangi. Ludzie także otwarcie wrzucali pochodnie, krzycząc, że wykonali rozkaz. Być może otrzymali rozkazy. A może po prostu chcieli swobodnie plądrować.

„Neron był w Antium. Do miasta wrócił dopiero, gdy ogień zbliżał się do rezydencji, którą zbudował, aby połączyć Ogrody Mecenasów z Palatynem.

„Szóstego dnia ogromne zniszczenia stanęły twarzą w twarz z szalejącymi płomieniami z gołą ziemią i otwartym niebem, a ogień został ostatecznie stłumiony u podnóża wzgórza Eskwilin. Zanim jednak opadła panika i odżyła nadzieja, w bardziej otwartych rejonach miasta ponownie wybuchły płomienie. Tutaj było mniej ofiar; ale zniszczenie świątyń i pasaży rozrywki było jeszcze gorsze. Ten nowy pożar wywołał dodatkową niechęć do ludzi, którzy wierzyli, że Neron miał ambicję założenia nowego miasta, które miało nosić jego imię”.

[„The Burning of Rome, AD 64”, „Naoczny świadek historii” – eyewitnesstohistory.com (1999).
Literatura: Duruy, Victor, *History of Rome* t. V (1883); Grant, Michael (tłumacz), *Tacyt, Annals of Imperial Rome*, (1989)]

Neron próbował zrzucić winę za pożar na małą społeczność chrześcijańską miasta (uważaną za odrębną, dysydencką grupę Żydów), więc słusznie spalił wielu z nich żywcem. Mówiono, że w rezultacie Piotr i Paweł ponieśli śmierć męczeńską. Jednak krążyły pogłoski, że Neron zaśpiewał swój własny wiersz „Worek Troi” (nie „grał na skrzypcach”), ciesząc się jasnym widowiskiem, które wywołał. Ta cała sprawa ze śpiewaniem nie była nierozsądna, gdyż Neron przez lata robił z siebie głupca, grając publicznie na lirze i śpiewając przed, dosłownie, występami dowódczymi. (christianhistoryinstitute.org/magazyn/artykuł/persecution-in-early-church-gallery)

Chrześcijanie byli pierwszymi, i to w straszny sposób, celem prześladowań jako grupa przez cesarza Nerona w roku 64 n.e. W Rzymie wybuchł kolosalny pożar, który zniszczył znaczną część miasta. Krążyły pogłoski, że za zbrodnię odpowiadał sam Neron. Z pewnością wykorzystał powstałą w ten sposób dewastację miasta, wznosząc na części miejsca pożaru okazały, prywatny pałac. Być może, aby odwrócić uwagę od plotek, Neron nakazał łąpanie i zabijanie chrześcijan. Niektóre zostały rozszarpane przez psy, inne spalone żywcem niczym ludzkie pochodnie.

(bbc.co.uk/history/ancient/romans/christianityromanempire_article_01.shtml#one)

Jesienią 66 r. Żydzi połączyli siły w buncie i wypędzili Rzymian. Jerozolimaj przytoczył na przełęcz Bet-Choron rzymską siłę karną pod wodzą Gallusa, cesarza legatw Syrii. Utworzono wówczas rząd rewolucyjny, który rozszerzył swoje wpływy na cały kraj. W odpowiedzi cesarz Neron wysłał armię pod dowództwem Wespazjana, aby przywrócić porządek. Dołączyli do niego Tytusi razem wkroczyły wojska rzymskie Galilea. W dniu 9 czerwca 68, cesarz Neron podobno popełnił samobójstwo i pogrążył Rzym w roku wojna domowa.

Wespazjan (69–79 ne)

Do roku 68 n.e. opór w północnej części prowincji (obszar Galilei) został wykorzeniony, a Rzymianie skupili całą swoją uwagę na podboju Jerozolimy. W tym samym roku cesarz Neron zginął z własnej ręki, tworząc próżnię władzy w Rzymie. W wyniku chaosu Wespazjan został ogłoszony cesarzem i powrócił do Cesarzowskiego Miasta. Dowodzenie pozostałej armii w ataku na Jerozolimę przypadło jego synowi, Tytusowi.

Tytus (79–81 ne)

Tytus z Legiony rzymskie otoczyły Jerozolimę i zaczęły powoli wypierać życie z żydowskiej twierdzy. Do roku 70 n.e. napastnicy przedarli się przez zewnętrzne mury Jerozolimy i rozpoczęli systematyczne plądrowanie miasta. Atak zakończył się spaleniem i zniszczeniem Świątyni, która służyła jako centrum judaizmu.

W zwycięstwie Rzymianie wymordowali tysiące ludzi. Spośród tych, których ocalono od śmierci: tysiące zniewolono i wysłano do pracy w kopalniach w Egipcie, innych rozpedzono na areny w całym Cesarstwie, aby zostać zamordowanymi dla rozrywki społeczeństwa. Święte relikwie Świątyni przewieziono do Rzymu, gdzie wystawiono je z okazji zwycięstwa.

Bunt trwał kolejne trzy lata i został ostatecznie stłumiony w roku 73 n.e. wraz z upadkiem różnych grup oporu, w tym twierdzy w Masadzie.

Domicjan (81–96 ne)

Większość tradycyjnych źródeł datuje księgę (Objawienie) na okres panowania cesarza rzymskiego Domicjan (81–96 ne), co potwierdzają dowody. Stuckenbruck 2003, s. 1535–1536

(en.wikipedia.org/wiki/Księga_Objawienia)

Historyk Pliniusz nazwał Domicjana bestią z piekła, która siedziała w swojej jaskini i lizała krew. W Księdze Apokalipsy Jan z Apokalipsy mógł nawiązać do Domicjana, gdy opisywał bestię z otchłani, która bluźni niebu i pije krew świętych.

Swetoniusz (inny historyk), który nienawdził Domicjana, musiał przyznać, że „dołożył wszelkich starań, aby wobec urzędników miejskich i wojewodów zachować powściągliwość, która nigdy nie była bardziej uczciwa i sprawiedliwa”.

Ale coś było nie tak z Domicjanem. Lubił łapać muchy i dźgać je długopisem. Lubił oglądać walki gladiatorów pomiędzy kobietami a krasnoludami. A podczas swego panowania był tak podejrzliwy w stosunku do spisków na jego życie, że wzrosła liczba cesarskich szpiegów i informatorów, podobnie jak liczba ofiar wśród podejrzanych rzymskich urzędników.

Domicjan był pierwszym cesarzem, któremu w Rzymie oficjalnie nadano tytuł „Bóg Pan”. Nalegał, aby inni ludzie witali jego wielkość okrzykami w rodzaju „Pan ziemi”, „Niezwyciężony”, „Chwała”, „Święty” i „Ty jedyny”.

Kiedy nakazał ludziom oddawać mu boskie zaszczyty, Żydzi i bez wątpienia chrześcijanie sprzeciwili się. Wynikające z tego prześladowania Żydów są dobrze udokumentowane; w przypadku chrześcijan nie jest. Jednak bestię opisaną przez autora Apokalipsy, a także wydarzenia opisane w tej księdze, chyba najlepiej zinterpretować jako ukryte aluzje do rządów Domicjana. Ponadto Flavius Clemens, konsul w roku 95 ne, i jego żona Flavia Domitilla zostali odpowiednio straceni i wygnani na rozkaz Domicjana; wielu historyków podejrzewa, że stało się tak dlatego, że byli chrześcijanami.

Trajan (98–117 ne)

Według Pliniusza II, który codziennie widział tysiące chrześcijan zabijanych, przepętniony litością napisał Trajan, stwierdzając, że ludzie ci nie uczynili nic sprzecznego z prawem rzymskim zasługującym na śmierć. Nic nie zrobiono w ich obronie.

Komentarz:Jeśli Jan został uwolniony z Patmos za panowania Trajana, wówczas wydarzenia opisane w Objawieniu „muszą się wkrótce wydarzyć” rozpoczną się jakiś czas po śmierci Domicjana.

Ignacy z Antiochii(ok. 35-110 ne) za panowania Domicjana Ignacy jako biskup rządził kościołem w Antiochii, pisał i nauczał sprzecznie z naukami Nowego Testamentu; np,

- a.) Podobnie niech wszyscy czczą diakonów jako wyznaczenie Jezusa Chrystusa, biskupa jako Jezusa Chrystusa, który jest Synem Ojca, a prezbiterów jako Sanhedryn Boży i zgromadzenie apostołów. Oprócz nich nie ma Kościoła” (Ignacy do Thrallians III).
- b.) Chrześcijanie nie mogą nic robić bez zgody „biskupa”. (Ignacy do Thrallian II).

Polikarp(ok. 69-ok. 155 ne)

W tym samym czasie Polikarp próbował przekonać biskupa Rzymu Anicetusa do obchodzenia Wielkanocy.

Marek Aureliusz Antonin (161–180 ne)

Marek Aureliusz, choć wyznawał szlachetne zasady, prześladował chrześcijan w obawie, że zniszczą państwo. To właśnie w tym okresie: Polikarp ze Smyrny poniósł śmierć męczeńską.

Septymiusz Sewer (193–211 ne)

Sewer, wyleczony z ciężkiego ataku choroby przez chrześcijanina, ogólnie faworyzował chrześcijan: Jednak z powodu uprzedzeń i wściekłości tłumu przeciwko nim oraz ich alarmującego wzrostu, spowodowało to panikę u pogan. Rozpoczęły się prześladowania. Tertulian żyjący w tym okresie

informuje nas, że gdyby chrześcijanie zbiorowo wycofali się z terytoriów rzymskich, imperium uległoby znacznemu wyludnieniu.

Maksym (235–238 ne)

W niektórych prowincjach robiono wszystko, aby wytepić wszystkich chrześcijan. Niezliczoną liczbę chrześcijan zabijano bez procesu i bez rozróżnienia grzebano w stosach, czasem po pięćdziesięciu lub sześćdziesięciu wrzucano razem do dołu, bez najmniejszego przyzwyczajenia.

Decjusz (249–251 ne)

Prześladowania te zostały spowodowane nienawiścią Decjusza do swego poprzednika Filipa, chrześcijanina, a częściowo jego zazdrością dotyczącą zdumiewającego wzrostu chrześcijaństwa. Zaczęto opuszczać pogańskie świątynie, a kościoły chrześcijańskie rosły.

Waleriana (253–260 ne)

Męczennicy, którzy polegli w tym okresie, byli niezliczeni, a ich tortury były różnorodne i bolesne. Nie brano pod uwagę rangi, płci ani wieku.

Aurelian (270–275 ne)

Aurelian wzmocnił pozycję boga Słońca Sol Invictus jako główne bóstwo rzymskiego panteonu. Jego zamiarem było dać wszystkim narodom Cesarstwa, cywilom i żołnierzom, mieszkańcom Wschodu i Zachodu, jednego boga, w którego mogliby wierzyć, nie zdradzając własnych bogów. ... Podczas swoich krótkich rządów Aurelian zdawał się kierować zasadą „jednej wiary, jednego imperium”, która została oficjalnie uznana dopiero w r. Edykt Tesaloniki. Pojawia się pod tytułem deus et dominus natus („Bóg i urodzony władca”). ... Historycy chrześcijańscy odnotowali, że zorganizował się prześladowania.

pl.wikipedia.org/wiki/Aurelian

Dioklecjan (284–305 ne)

Prześladowania Dioklecjana były ostatnimi i najcięższymi prześladowania chrześcijan w Imperium Rzymskie. W reklamie 303, Cesarze Dioklecjan, Maksymian, Galeriusz, I Konstancjusz wydał serię edyktów znosząc prawa chrześcijan i żądając, aby przestrzegali tradycyjnych praktyk religijnych. Późniejsze edykty wymierzone były w duchowieństwo i żądały powszechnych ofiar, nakazując wszystkim mieszkańcom składanie ofiar bogom. (en.wikipedia.org/wiki/Diocletianic_Persecution)

Maksymian (285–305 ne)

Tym ostatnim tytułem podzielił się ze swoim współcesarzem i przełożonym, Dioklecjan, którego polityczny umysł uzupełniał militarną siłę Maximiana.

Konstancjusz I (293–306 ne)

A Cesarz rzymski kto rządził jako Cezari jako Augustai był młodszym kolegą Augusta Maksymian pod Tetrarchia.

(en.wikipedia.org/wiki/List_of_Roman_emperors#The_Dominate)

Galeriusz (305–311 ne)

Prowadził kampanię na terenie całego kraju Dunaj niezgodnie z Karpi, pokonując ich w 297 i 300 rne. Chociaż był zagorzałym przeciwnikiem chrześcijaństwo, wydał Edykt Tolerancji w roku 311.

Komentarz: Dioklecjan i ci trzej cesarze byli spokrewnieni więzami krwi lub małżeństwem.

Kraina Gotów najechana przez Hunów

Hunowie byli grupą Nomadzi eurazjatyccy, pojawiające się od wschodu Wołga, (rzeka w Rosji). Hunowie zaatakowali Wizygotów (zachodnie plemię Gotów) około roku 376 ne. W następstwie tego wydarzenia kilka grup Gotów znalazło się pod panowaniem Hunów, podczas gdy inne wyemigrowały dalej na zachód lub szukały schronienia w obrębie Cesarstwa Rzymskiego. (en.wikipedia.org/wiki/Goci)

Niemożliwa do opanowania liczba Gotowie inni ludzie niebędący Rzymianami, uciekający przed Hunowie, wszedł do Imperium przekraczając Dunaj. Na Bitwa pod Adrianopolem w roku 378 zadali Rzymianom druzgocącą klęskę.

Attyla Hun(434–453)

Atilla był władcą Hunowie od 434 r. aż do swojej śmierci w marcu 453 r. Był także przywódcą imperium plemiennego w Centralny|Wschodnia Europa składający się z Hunów, Ostrogoci, Alany | Bułgarzy, pośród innych.

Włochy ucierpiały z powodu straszliwego głodu w roku 451, a w roku 452 jej plony radziły sobie niewiele lepiej. Niszczycielska inwazja Attyli na równiny północnych Włoch w tym roku nie poprawiła zbiorów. Natarcie na Rzym wymagałoby zaopatrzenia, które nie było dostępne we Włoszech, a zajęcie miasta nie poprawiłoby sytuacji zaopatrzeniowej Attyli. Dlatego Attyli bardziej opłacało się zawrzeć pokój i wycofać się do ojczyzny.

(en.wikipedia.org/wiki/Attila)

Zachodnie Cesarstwo Rzymskie oficjalnie zakończyło się 4 września 476 r., kiedy cesarz Romulus Augustulus został obalony przez germańskiego króla Odoakera.

(google.com/search?client=firefox-b-1-d&q=end+of+the+roman+empire)

Podsumowanie tła Objawienia

Apostoł Jan miał około 26 lat, prawdopodobnie 6 lat młodszy od Piotra, kiedy Apostołowie w dniu Pięćdziesiątnicy rozpoczęli nauczanie Ewangelii Chrystusa. Niedługo potem Szczepan został ukamienowany za zgodą Saula z Tarsu. W rezultacie wielu chrześcijan opuściło Jerozolimę i Judeę.

Chrystus powołał Pawła na swego apostoła wśród pogan. Bardzo cierpiał z rąk Żydów i pogan. Napisał kilka listów, aby zachęcić do wierności. Wielu wierzy, że Neron kazał stracić Pawła po spaleniu Rzymu, co miało miejsce w roku 64 n.e., w tym samym roku, w którym jerozolimscy Żydzi rozpoczęli swój bunt przeciwko Rzymowi. Żydzi najwyraźniej sprawowali władzę w Jerozolimie od 66 r. do kwietnia 70 r. n.e., kiedy na kilka dni przed Paschą Tytus rozpoczął oblężenie, które trwało pięć miesięcy. Skończyło się, gdy Rzymianie spalili świątynię wraz ze wszystkimi zapisami genealogicznymi. Żydzi nie byli już w stanie określić, kto mógłby być ich prawowitym Arcykapłanem. (google.com/search?client=firefox-b-1-d&q=destruction+of+Jerusalem)

Około 30 lat po zniszczeniu Jerozolimy i ostatnim liście Pawła do kościołów w Azji Mniejszej Jan napisał Objawienie dla Kościołów w Azji.

Podsumowanie:

- a. Pogaństwo wraz z kultem imperialnym było religią imperium.
- b. Dioklecjan uważał się za boga, podobnie jak inni, którzy go naśladowali.
- c. Chrześcijanie uznawali cesarza za najwyższego władcę imperium, ale nie Boga.
- d. Pogańscy kapłani i rzymscy urzędnicy uważali chrześcijan za zbuntowanych i podlegających karze. Dlatego Dioklecjan wygnał Jana na Patmos.
- e. Chrześcijanie w siedmiu kościołach Azji byli prawdopodobnie w większości byłymi poganami, którzy nie odrzucili i nie porzucili całkowicie wszystkich swoich pogańskich praktyk.
- f. W kościołach byli główni pasterze (biskupi), którzy zdominowali ich nauki i praktyki.
- g. Prześladowania narastały z każdym nowym cesarzem, aż do Dioklecjana – uważanego za najgorsze.
- h. Bóg cierpliwie czeka na nawrócenie większej liczby pogan i pokutę krnąbrnych chrześcijan.
- i. Jan przekazuje Boże przesłanie o rzeczach, które „muszą wkrótce nastąpić” lub „wkrótce się wydarzyć” – jakiś czas po roku 100 n.e.

Rozdział 2

Do chrześcijan żyjących w Azji Mniejszej

Publiczność bezpośrednia

Chrześcijanie ci wiedzieli, co dzieje się na ich terenie i że Bóg musi być świadomy ich trudnej sytuacji i cierpienia. Jan pisał do kościołów w:

1. **Efez**– Odsunąłeś się od Chrystusa, który umarł za Twoje przebaczenie – porzuciłeś i upadłeś z Jego miłości i miłosierdzia.
2. **Smyrna**– Bądź silny, diabeł przynosi więcej prześladowań.
3. **Pergamon**– Nie zaparłeś się Mnie; lecz przyjmujecie nauki, które powodują potknięcia waszych braci.
4. **Tiatyra**– Akceptujesz pogańskie praktyki rozpusty i oddajesz cześć ich bogom, oddając im cześć, gdy uczestniczysz w jedzeniu ich ofiar.
5. **Sardes**– Jesteś martwy, ponieważ przestałeś pełnić wolę Bożą. Poganie akceptują was jako swoich braci.
6. **Filadelfia**– Zachowaj i pełnij moją wolę. Dlatego jest wielu, którzy słuchają Mojego przestania. Skorzystaj więc z drzwi, które dla ciebie otworzyłem.
7. **Laodycea**– Jesteś apatyczny, nie masz do Mnie żadnych uczuć – po prostu nie zależy ci już na swoim zbawieniu.
(Objawienie 2 i 3)

Rozdział 3

Drzwi do nieba otwarte

Będąc w duchu, Jan jest zaproszony do wejścia przed oblicze Boga przez otwarte drzwi Nieba. Jan widzi tutaj rzeczy, które wkrótce miały się wydarzyć. Bóg, najwyższy władca wszechświata, zasiada na swoim tronie ze zwojem swoich dekretów w ręku, który dał Chrystusowi, władcy Królestwa Bożego na ziemi.

Jan jest świadkiem, jak Korzeń Dawida, Syn Boży, otwiera siedem zapieczętowanych zwojów i obserwuje, co się stanie, gdy zabrzmią trąby i Chrystus wykona Boże dekrety na tych, którzy toczą wojnę przeciwko Jego Kościołowi.

1. pieczęć– Obcy wróg jest gotowy do ataku, nadchodzi wojna

2. pieczęć– Pokój zostaje usunięty – zaczynają się wewnętrzne konflikty

Trzecia pieczęć– Wojny i konflikty przynoszą głód

czwarta pieczęć– Wojny, konflikty i głód powodują śmierć.

5. pieczęć– Sprawiedliwe dusze w Niebie proszą o sprawiedliwość

6. pieczęć– Nadszedł czas na gniew Baranka – przewrót pogaństwa i kult cesarza – bogaci i potężni władcy królestw ziemi będą próbowali ukryć się przed Bogiem.

Wielka rzesza sprawiedliwych dusz, od początku czasów, które zostały oczyszczone przez Chrystusową ofiarę przebłągalną, donośnym głosem woła ZBAWIENIE należy do Boga i Baranka – te dusze są w Niebie, a nie w Hadesie.

Jan był świadkiem tego, co miało się wydarzyć w krótkim czasie. Bóg daje czas na zmianę. Teraz Jan będzie obserwował, jak Chrystus wykonuje wyrok Boży na pogaństwie, które posłużyło się ziemskimi władcami, próbując zniszczyć Królestwo Boże na ziemi.

Bóg poprzez Jana używa wielu symboli, aby odnieść się do Swojego sprawiedliwego wyroku w rozdziałach od 8 do 18. Wielu badaczy Biblii, nauczycieli i poważnych studentów przedstawiło różne zrozumienia i interpretacje bez żadnych solidnych dowodów, a niewielu się z tym zgadza. Wydaje się, że każde pokolenie oferuje różne interpretacje tej symboliki, a niektóre odnoszą się do światowych przywódców swojego pokolenia; np. papież Rzymu, Hitler, Saddam Hussain, Stalin itp.

7. pieczęć– Na krótki czas następuje cisza, „cisza przed burzą”. Nadszedł czas, aby Chrystus wykonał wyrok Boży na tych, którzy toczyli wojnę przeciwko Jego królestwu na ziemi.

Dźwięk trąbki jest wezwaniem do działania – bitwy

a. **Pierwsza trąbka**– handel przy autostradach został zakłócony, powodując strach i brak żywności.

b. **Druga trąbka**– zakłócenie handlu morskiego.

c. **Trzecia trąbka**– zakłócenie handlu rzecznoego.

d. **Czwarta trąbka**– Uniwersalna moc Boża ukazana w obliczu zbliżających się poważnych zmian

1) Rządy i ich przywódcy nie będą w stanie utrzymać swojej wielkiej władzy nad narodami i ludźmi.

2) Armie będą prowadziły wojnę, zabijając rzesze. Ci, którzy pozostali, nadal nie chcą zaprzestać pogańskich praktyk bożków i kultu demonów.

e. **Piąta trąbka**– duch usunięty z nieba i dany klucz, aby szkodził ludziom niechrześcijańskim.

f. **Szósta trąbka**– najazd od wschodu ograniczony Eufratem, rzeką rozciągającą się od północnej Turcji po Zatokę Perską.

g. **Siódma trąbka**– koniec Rzymu i pogaństwa.

Rozdział 4

Koniec Cesarstwa Rzymskiego

W roku 325 Konstantyn zwołał Sobór Nicejski, próbując zjednoczyć imperium za pomocą religii państwowej. Konstantyn wyobrażał sobie chrześcijaństwo jako religię państwową, która może zjednoczyć Cesarstwo Rzymskie, które w tamtym czasie zaczynało się fragmentaryzować i dzielić. Konstantyn odmówił pełnego przyjęcia wiary chrześcijańskiej i kontynuował wiele swoich pogańskich wierzeń i praktyk, dlatego kościół promowany przez Konstantyna był mieszanką chrześcijaństwa i pogaństwa rzymskiego. „On (Konstantyn) zachował stanowisko głównego kapłana pogańskiej religii państwowej”. (Wieczne Królestwo, FW Mattox, s. 127)

Zacierając różnice i zacierając różnice.

Oto cztery takie przypadki.

- 1) Zmiana nazw ich licznych bogów, henoteizmu, na patronów miast, aby ich chronić.
- 2). Egipska religia-bogini matka, Kult Izydy, została wchłonięta przez chrześcijaństwo poprzez zastąpienie Izydy Marią. Wiele tytułów używanych w odniesieniu do Izydy, takich jak „Królowa Niebios”, „Matka Boża” i „theotokos” (Nosicielka Boga), było przypisanych do Marii. Maria otrzymała w wierze chrześcijańskiej wzniosłą rolę, znacznie wykraczającą poza to, co przypisuje jej Biblia, aby przyciągnąć czcicieli Izydy.
- 3) Mitraizm był de facto oficjalną religią aż do Konstantyna i kolejnych cesarzy rzymskich. Jedną z kluczowych cech mitraizmu był posiłek ofiarny, który polegał na jedzeniu mięsa i picu krwi złożonego w ofierze byka. Konstantyn i jego następcy zastąpili to Wieczerzą Pańską / Komunią chrześcijańską.
- 4) Konstantyn i jego następcy udzielili wsparcia biskupowi Rzymu jako najwyższemu władcy jego kościoła państwowego, wierząc, że dla jedności Cesarstwa Rzymskiego najlepsze będzie, gdy rząd i religia państwowa będą skupione w tym samym miejscu. Kiedy Cesarstwo Rzymskie upadło, biskup rzymski przyjął tytuł, który wcześniej należał do rzymskiego cesarza Konstantyna – Pontificus Maximus (co oznacza arcykapłan – ale pierwotnie był to najwyższy urząd w cesarstwie rzymskim). politeistyczny starożytna religia rzymska).

(Z ccel.org/s/schaff/history/3_ch01.htm)

Rzymski Kościół państwowy założony przez Konstantyna przekształcił się w Kościół rzymskokatolicki, co było tragicznym kompromisem chrześcijaństwa z otaczającymi go religiami pogańskimi. Zamiast głosić Ewangelię i nawracać pogan, Kościół państwowy po prostu „chrystianizował” religie pogańskie i „spoganizował” chrześcijaństwo. (GotQuestions.org)

W roku 476 Romulus, ostatni z rzymskich cesarzy na zachodzie, został obalony przez germańskiego przywódcę Odoakera, który stał się pierwszym barbarzyńcą rządzącym w Rzymie, kończąc w ten sposób Cesarstwo Rzymskie.

(Z ushistory.org/civ/6f.asp)

Rozdział 5

Sprawiedliwe dusze w niebie Radujcie się

Objawienie 19 rozpoczyna się od wielkiej radości rzesz sprawiedliwych, którym przebaczone, od Adama aż do czasu zwycięstwa Boga nad pogaństwem. Szatan użył swojej ziemskiej władzy nad ludźmi i ich pragnienia chwalenia ludzi i ziemskich posiadłości.

Po raz kolejny Niebo zostało otwarte. Chrystus ubrany w szatę ociekającą krwią wychodzi na zewnątrz jako Król królów i Pan panów.

Moc szatana jest ograniczona na jakiś czas. Będzie mógł ponownie spróbować przed końcem czasów zniszczyć lud Boży, zanim zostanie związany na wieki. W tym czasie Bóg wykona swój sąd na wszystkich, którzy odmówili uznania Chrystusa za Boga. Następnie zostaną skazani na wieczną karę i wysłani do swego ojca, Diabła. Jednakże sprawiedliwi będą żyć z Bogiem na wieki wieków, życiem wiecznym, nieustannie oddając cześć Bogu – ofiarowując Mu swą miłość, chwałę i cześć.

Poza bezpośrednią publicznością

W obliczu większych prześladowań, które „wkrótce miały nastąpić”, zachowanie wierności będzie trudniejsze. Tak więc Bóg przez Jana zachęcał chrześcijan w Azji Mniejszej, siedmiu kościołach, aby pozostali wierni i żyli Mu się podobając. Jednak przesłanie Apokalipsy wykracza poza czasy Cesarstwa Rzymskiego, do bezpośrednich odbiorców, dociera także do odbiorców odległych.

Po upadku Cesarstwa Rzymskiego i wzmocnieniu się Kościoła katolickiego, prześladowania ponownie stały się dotkliwe. W XI wieku, pragnąc Kościoła katolickiego ustanowić zmienioną wersję królestwa Chrystusa, rzymscy papieże zaczęli posługiwać się nowym narzędziem – wyprawami krzyżowymi. Początkowo celem wypraw krzyżowych było zdobycie Jerozolimy i „Ziemi Świętej”. Wzdłuż ścieżek krzyżowców tysiące niewinnych cywilów (zwłaszcza Żydów) zostało zgwałconych, okradzionych i zamordowanych.

Okolo roku 1200 nie wierzący w Biblię chrześcijanie zaczęli kwestionować oficjalne interpretacje, nauki i praktyki Kościoła katolickiego. Oddzielili się od Kościoła rzymskiego, który uważali za odstępę. W związku z tym postrzegano je jako potężne potencjalne zagrożenie. Aby wyeliminować to postrzegane zagrożenie, zmieniono koncepcję krucjaty, aby zmiażdżyć duchowy sprzeciw w samej Europie. Innymi słowy, zebrano armię z zamiarem masakry całych społeczności chrześcijan wierzących w Biblię.

Waldensi (około 1179 r.)

Pierwsi waldensi wierzyli w politykę oszczędnościową i publiczną kaznodziejstwo **osobiste studiowanie pism świętych**. Sekta powstała pod koniec XII wieku jako grupa Ubogich Ludzi z Lyonu [Francja], zorganizowana przez Piotr Waldo, bogaty kupiec Lyon, który około 1177 r. rozdał swój majątek i zajął się głoszeniem apostołskim ubóstwo jako droga do doskonałości. W 1179 udali się do Rzymu, gdzie Papież Aleksander III pobłogosławił ich życie, ale zakazał głoszenia bez zezwolenia miejscowego duchowieństwa. Nie posłuchali i zaczęli głosić zgodnie z własnym rozumieniem Pisma Świętego. Postrzegane przez Kościół rzymskokatolicki jako nieortodoksyjne, zostały formalnie uznane heretycy początek kilku wieków prześladowanie co prawie zniszczyło sektę.

(en.wikipedia.org/wiki/Waldensian)

Albigensylub katarzy (około 1200 r.)

[Papież] Innocenty III uważał, że wierzący w Biblię dysydenci są gorsi od niewiernych (Saraceni, muzułmanie i Turcy), gdyż zagrażają jedności... Europy. Dlatego Innocenty III sponsorował „krucjaty” mające na celu ich eksterminację. Papież Innocenty (co za imię!) wezwał Ludwika VII, aby dokonał za niego zabójstwa, a także nakazał Rajmundowi VI, aby mu pomagał.

Powszechnie uważano, że albigensy, czyli katarzy z południowej Francji, są lepiej wykształceni i bogatsi niż inni we Francji. Papież nazwał ich heretykami, ponieważ nie przestrzegali jego edyktów. Posiadali i czytali Biblię, do czego upoważnieni byli wyłącznie księża. W roku 1209 Kościół katolicki rozpoczął krucjatę przeciwko chrześcijanom w Europie. W niedzielnych porannych orędziach papieża Innocentego nazywano ich „sługami starego węża”. Innocenty obiecał zabójcom królestwo niebiańskie, jeśli podniosą miecze

przeciwko nieuzbrojonej ludności. Zniszczenie kataryzmu, który zwykle miał charakter rodzinny, było tak całkowite, że historycy uważają obecnie krucjatę za pierwsze ludobójstwo w Europie.
(Quintessentialpublications.com/twyman/?page_id=10)

W lipcu 1209 roku armia ortodoksyjnych katolików, prawdopodobnie część krucjaty katarów, zaatakowała miasto Beziers we Francji i zamordowała 60 000 nieuzbrojonych cywilów, zabijając mężczyzn, kobiety i dzieci. Całe miasto zostało splądrowane, a gdy ktoś skarżył się, że zabija się katolików i „heretyków”, legaci papiescy kazali im dalej zabijać i nie przejmować się tym, bo „Pan zna swoich”.

Prześladowania nie ustały po zakończeniu krucjat. W latach 1500-1600 ludzie byli skazywani na śmierć za tłumaczenie Biblii na język mas, za posiadanie lub nawet czytanie Biblii. Wśród dzisiejszych odległych słuchaczy są prześladowania na całym świecie, na przykład w Chinach i krajach Bliskiego Wschodu.

Rozdział 7

Podsumowanie i wnioski

Interpretacja ta jest nieortodoksyjna, gdyż nie zagłębia się w tradycyjne interpretacje, takie jak znaczenie symboli czy przepowiedni przyszłych wydarzeń na świecie, a skupia się na przestaniu Boga do Jego ludu, który był prześladowany i do tych, którzy będą cierpieć w odległych czasach.

Jego przestanie brzmi: „Mam kontrolę nad Moim stworzeniem i nad sprawiedliwymi w Moim Kościele. Chrześcijanie nie powinni tracić z oczu celu, jakim jest dotarcie do mety, aby żyć z Nim w wieczności, zamiast być zajęci a) codziennymi wydarzeniami w swoim życiu, b) interpretacją jakiegoś biblisty, lub c) wydarzeniami w języku symbolicznym były lub będą realizowane.

Naleganie na interpretację osobistego lub zaufanego nauczyciela jako prawdy absolutnej, której należy przestrzegać, aby móc żyć w społeczności z Bogiem i człowiekiem, jest bardzo niebezpieczne. Tak naprawdę, czyjaś opinia prawdopodobnie ulegnie zmianie w miarę dalszego zdobywania dodatkowej wiedzy.

Każdy chrześcijanin, nawet jeśli jego bracia tego nie robią, powinien studiować Słowo Boże i żyć zgodnie z Jego wskazówkami. Jeśli tego nie zrobią, wkrótce całe ich zgromadzenie pójdzie za typami zborów reprezentowanych przez siedem kościołów Azji:

1. Jedno przekonanie religijne jest tak samo dobre jak inne.
2. Wierny do końca.
3. Mała troska o prawdę.
4. Chętny do przyjęcia za prawdę wszystkiego, czego się naucza, mając niewielkie lub żadne pragnienie poszukiwania prawdy.
5. Kościół, który nic nie robi.
6. Szukasz możliwości służenia Bogu.
7. Kościół społeczny.

Międzynarodowy Instytut Wiedzy Biblijnej

Randolph Dunn, prezydent - Roberto Santiago, dziekan
thebiblewayonline.com

Kurs 1 – Przesłanie Boże

Jak wszystko się tutaj znalazło?
Człowiek, który był Bogiem
Chrystus – tajemnica Boga
Mity o Bogu
Od życia do śmierci – śmiertelny człowiek
Planowane odkupienie
Przesłania Ewangelii

Kurs 2 – Posłuszeństwo Chrystusowi

Czas przed Chrystusem
Czas Chrystusa na Ziemi
Czas po Chrystusie
Koniec czasu na Ziemi
Czas na decyzję
Od śmierci przez krzyż do życia
Mity na temat przebaczenia
Chrzest w Chrystusa

Kurs 3 – Nowe życie w Chrystusie

Królestwo nie zbudowane rękami
Słudzy w królestwie
Pierwsze Zasady Chrystusa
Wdowy i inne osoby w potrzebie
Duchowe mleko
Życie wyzwolone
Mit nieszczęścia
Przesłanie z Listów
Czczycie Boga w duchu i prawdzie

Studia dla biblistów

Przedstawione Biblii
Podsumowanie Biblii
Typy i metafory

Kurs 4 – Wzrastanie w Chrystusie

Jezus z Nazaretu
Życie Chrystusa
Zjednoczeni w Chrystusie
Mity o bólu
Ciało, dusza, duch – dokąd idą, gdy umrzesz?
Małżeństwo i rozwód
Boży Sabat
Stworzenie przed stworzeniem w Księdze Rodzaju
Hebrajczyków

Kurs 5 – Dojrzewanie w Chrystusie

Lekcje z krzyża
Boży proces odbudowy
Największe pytania, jakie kiedykolwiek zadano
Żyjący Dla siebie nawzajem w Chrystusie
Żyć maksymalnym życiem
Obietnice teraz i na zawsze
Prawdziwi mężczyźni to bogobojni ludzie
Cudowne słowa życia

Kurs 6 – Zostać badaczem Biblii

Cienie, typy i prorocтва
Duch Święty
Daniela
Objawienie Jezusa Chrystusa
Cisza Pisma Świętego
Nauki i praktyki od roku 100 do roku 1500
Reforma lub przywrócenie
Kompilowanie i tłumaczenie Biblii
Dzisiejsze praktyki kościelne – Pismo Święte czy Tradycja?

Genealogia Jezusa - wykres